ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Обороноздатність

Окупація Донбасу — не перешкода на шляху реформ

▶ СТОР. 2

Доля

«Я переїхав не до чужого міста»

▶ СТОР. 6

Резонанс

Російський солдате, кидай рушницю, іди додому!

▶ СТОР. 7

№ 52 (6306) СЕРЕДА, 23 БЕРЕЗНЯ 2016 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Знайти рішення, які влаштують шахтарів, уряд та парламент

Голова Верховної Ради Володимир Гройсман провів нараду з представниками профспілок працівників вугільної галузі, профільних міністерств та адміністрації Президента, на якій обговорив шляхи підтримки та розвитку вітчизняної вугільної промисловості. У нараді взяли участь міністр енергетики та вугільної промисловості Володимир Демчишин, міністр соціальної політики Павло Розенко, заступник глави адміністрації Президента Ростислав Павленко, парламентарії, а також представники профспілок працівників вугільної галузі.

▶ СТОР. 2

Скоротили борги перед гірниками

На рахунки ДП «Львіввугілля» надійшло з держбюджету 17,2 мільйона гривень. Ці фінанси скеровано на погашення боргів перед гірниками. «Отримані кошти дали змогу розрахуватися з шахтарями за їхню роботу в 2015 році. Сьогодні гроші будуть перераховані на зарплатні картки шахтарів», — повідомив перший заступник голови Львівської облдержадміністрації Ростислав Замлинський.

Ще у січні уряд затвердив порядок використання коштів для погашення зарплатних боргів українським шахтарям за минулий рік. Для цього у бюджеті передбачено 500 млн. грн., **інформує наш власкор Христина ГОРОБЕЦЬ.**

Авдіївка. Промзона

Авдіївка. Промзона. Ясинуватська розв'язка. До цього місця нині прикута увага українців з вільної і з окупованої території. Стратегічно важливе місце. Дорога, якою відбувається забезпечення російських найманців у бік Горлівки й Дебальцевого. Якщо її контролювати, то хід війни може різко змінитися. Сподіваємося на розум і талант наших військових стратегів у штабах і високих кабінетах. А що стосується простих солдатів та офіцерів, то вони готові воювати за будь-яких умов. Бо сидіти в обороні й ловити ворожі міни та кулі снайперів усім набридло.

▶ СТОР. 10

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Більше фото тут — www.golos.com.ua

ПОДІЇ

Вирок «типовій бандерівці» оголошено

Учора Донецький суд Ростовської області РФ визнав народного депутата Верховної Ради, військову льотчицю Надію Савченко, викрадену і вивезену в Росію, винною у вбивстві двох російських журналістів та незаконному перетині україно-російського кордону. Також суд заявив, що не «бачить можливим виправлення Савченко поза ізоляцією від суспільства». Коли суддя дійшов до фіналу і намагався озвучити терміни ув'язнення, Надія несподівано заспівала «Горіла шина, палала», перероблену з народної пісні «Горіла сосна...». Суддю, очевидно, це налякало, і він оголосив п'ятихвилинну перерву. «Ближче до оголошення термінів кілька спецназівців-приставів перемістилися до української делегації в залі суду», — написав у Твіттері адвокат Савченко Микола Полозов. Можливо, в суді вирішили, що депутати спробують відбити Савченко просто в залі засідання?

Після паузи вирок нарешті оголосили: 22 роки позбавлення волі у колонії загального режиму. Окрім того, за «перетин» кордону призначено штраф — 30 тис. рублів (приблизно 11 тис. гривень).

▶ СТОР. 5

Інвестори обіцяють тисячу нових робочих місць

Реконструкцію і добудову приміщень колишнього заводу «Агромаш» у Чорткові на Тернопільщині розпочало ТОВ «СЕ Борднетце-Україна». Протягом цього року тут планують створити логістично-виробничі та адміністративно-побутові площі з випуску кабельно-провідникової продукції для автомобілів. Обіцяють відкрити тисячу робочих місць, наступного року — ще тисячу. Засновником товариства є японська компанія «Суміото Електрик». У Тернополі фірма розпочала роботу десять років тому в орендованих цехах заводу «Оріон». Тепер має власні площі у селі Байківці поблизу обласного центру і є найбільшим підприємством, де працює 3,8 тисячі осіб. Тут виготовляють кабельно-провідникову продукцію для автомашин німецького концерну «Фольксваген». Розширення інвестором площ саме на Тернопільщині свідчить про те, що тут створено сприятливі умови для інвесторів, **повідомляє наш власкор Людмила НАКОНЕЧНА.**

КОРОТКО

■ З початку року платники податків Хмельниччини віддали на потреби Збройних Сил України 50,9 мільйона гривень військового збору, **дізналася наш власкор Ірина КОЗАК.**

■ Українська корпорація «Богдан» та Мінський автозавод (Білорусь) уклали угоду про випуск на виробничих потужностях Черкаського автозаводу вантажних «Богданів», **повідомляє наш власкор Ліна ЛЕБЕДЕНКО.**

■ За інформацією начальника ГУ Пенсійного фонду України в Кіровоградській області Наталії Сімонян, середній розмір пенсії в регіоні станом на 1 березня становив 1547 гривень, **рапортує наш власкор Петро МЕЛЬНИК.**

У 2016 р. на розвиток озброєння та військової техніки передбачено майже 7 млрд. грн. *(Урядовий портал)*

Знайти рішення, які влаштують шахтарів, уряд та парламент

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Керівник парламенту поінформував: минулого тижня за ініціативи народних депутатів відбулася зустріч з представниками профспілок шахтарів, на якій обговорили поточні питання галузі. Голова Верховної Ради зазначив, що в законодавчому органі зареєстровано низку ініціатив, які врегульовують болючі питання вугільної промисловості. Однак не всі вони підтримуються профільними міністерствами, зауважив Володимир Гройсман.

Голова Верховної Ради наголосив, що рішення для розв'язання проблем мають задовольняти всі сторони: шахтарів, керівників копалень, уряд та парламент. «На мій погляд, якщо у нас є проблеми в галузі, то маємо їх спільно подолати й знайти рішення, які влаштують шахтарів, котрі роблять якісно свою справу, ризикуючи життям», — сказав він. За словами глави законодавчого органу, уряд повинен мати можливість впливати на прийняття цих рішень, а парламент, відповідно, — їх ухвалити.

На думку шахтарів, передусім необхідно вирішити проблему недостатньої державної підтримки промисловості та шахт, а також виплатити заборговану заробітну плату. Представники профспілок вказали на законопроекти, які для цього необхідно ухвалити. Зокрема, змінити додаток № 3 до закону про державний бюджет на 2016 рік у частині державної підтримки державних вугледобувних підприємств та внести зміни до статті 1 закону про підвищення престижності шахтарської праці, яка стосується працівників калійно-магнієвих копалень.

«Верховна Рада нас почула. Для нас дуже важливо поїхати сьогодні з результатом», — зазначив голова профспілки працівників вугільної промисловості Віктор Турманов.

На погашенні заборгованостей із заробітних плат наголосив також і Голова Верховної Ради, підкресливши: «Якщо люди працюють, значить, вони повинні отримувати заробітну плату». Керівник парламенту також виступив за затвердження стратегії розвитку вугільної промисловості з визначенням об'ємом інвестицій на підтримку галузі.

Сторони узгодили спільну позицію щодо можливостей виплати заборгованості, а також ухвалення законопроектів, спрямованих на вирішення окреслених проблем.

За повідомленням прес-секретаря Голови Верховної Ради України.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Більше фото тут — www.golos.com.ua

Судовий фарс не міг закінчитися інакше

Так Голова Верховної Ради Володимир Гройсман прокоментував рішення Донецького суду Ростовської області РФ, який засудив українську льотчицю і народного депутата Надію Савченко до 22 років ув'язнення в колонії загального режиму і штрафу в 30 тисяч російських рублів.

«Ми всі в душі сподівалися, що Надію все ж виправдають. Але розуміли — Росія, як держава, ніколи не знала правосуддя і це лише судовий фарс, який не може закінчитись інакше. Тепер необхідно використати можливі додаткові правові підстави для звільнення та повернення Надії в Україну — наприклад, застосування механізмів помилування або обміну. Дипломати та компетентні правоохоронні органи мають примножити зусилля, щоб добитись цього. Верховна Рада і я особисто продовжу використовувати всі доступні засоби, в тому числі, парламентську дипломатію, для її звільнення», — написав Володимир Гройсман у Фейсбуці.

«Але навіть коли Надію звільнять, Україна не відмовиться від ініціативи затвердження «Списку Савченко» — персонального покарання санкціями всіх причетних до цієї ганебної справи. Надія стала для всіх українців символом боротьби проти поневолення країни, проти знущання над її Незалежністю. Ми продовжуватимемо цю боротьбу за неї і разом із нею», — додав Голова Верховної Ради.

Окупація Донбасу — не перешкода на шляху реформ

Сьогодні у Верховній Раді завершується семінар Європейського центру з безпекових студій імені Джорджа Маршалла «Реформи сектору оборони та безпеки: виклики та можливості» для українських парламентаріїв та урядовців.

«Війна оголила всі наші неспроможності і дефіцити, так само, як і показала нашу силу», — зазначила, відкриваючи зібрання, заступник Голови Верховної Ради Оксана Сироїд. Водночас, додала вона, «сила може зростати, а дефіцити — зменшуватись». Парламентарій нагадала, що за участю досвідчених представників центру Маршалла восени минулого року проведено дві серії навчань українських військових, під час яких узгоджено план подальших дій у реформуванні сфери безпеки і оборони. Саме тоді й виникла ідея провести тематичний триденний семінар.

Заступник глави парламенту висловила переконання, що «без широкого обговорення, без діалогу нічого не відбудеться». «Реформа у сфері безпеки не робиться поза сферою діяльності людей, які сидять за цим столом, це наша спільна відповідальність, — зазначила вона. — Ми всі розуміємо, що війна — не перешкода на шляху реформ, навпаки — це вимога, те, що штовхає нас до реформ у секторі безпеки і оборони».

Центр Маршалла, за словами О. Сироїд, уже «став майданчиком, який надає можливість обговорювати проблеми, ділитись знаннями та обмінюватись навичками». У цьому контексті вона звернулась до народних депутатів, представників Міністерства оборони, Генерального штабу, інших інституцій сектору безпеки і оборони зі словами: «Ми маємо унікальну можливість дивитися один одному в очі, думати разом і шукати спільні рішення стосовно того, якими мають бути зміни».

За повідомленням прес-служби апарату Верховної Ради України.

Фото з події — www.golos.com.ua

Успішною може бути тільки здорова і освічена нація

ДО ПАРЛАМЕНТСЬКИХ СЛУХАНЬ

Сьогодні відбудуться парламентські слухання на тему «Шляхи розвитку фізичної культури і спорту в Україні в умовах децентралізації влади».

Із запровадженням децентралізації держава фактично самоусунулась від підтримки масового спорту. Зокрема, виникають серйозні проблеми з фінансуванням дитячо-юнацьких спортивних шкіл. За відсутності відповідної субвенції з Державного бюджету на місцях існує реальна загроза суттєвого скорочення кількості ДЮСШ, тренерсько-викладацького складу та чисельності учнів. А передача надання пільг із плати за землю та оподаткування нерухомості на розсуд органам місцевого самоврядування може призвести до зупинення функціонування спортивних об'єктів, їх перепрофілювання та ліквідації. Руйнування соціальної функції ДЮСШ може збільшити дитячу та підліткову злочинність, значно погіршить здоров'я неповнолітніх та послабить потенціал спорту вищих досягнень. Ще одним викликом сталого розвитку сфери фізичної культури і спорту є намагання Міністерства освіти і науки зробити заняття фізкультурою факультативами.

«90 відсотків наших школярів мають незадовільний стан здоров'я. Приміром, біологічний вік сімнадцятирічних дівчат і юнаків — відповідно 40 і 55 років. Незважаючи на ці цифри, уряд припиняє фінансування оздоровлення дітей та ДЮСШ. Спортсмени сьогодні самі фінансують збори, змагання. Держава не піклується про них, не може створити їм елементарні умови», — зазначив заступник голови Комітету Верховної Ради з питань сім'ї, молодіжної політики, спорту та туризму Денис Силантьєв.

Заступник голови парламентського Комітету з питань охорони здоров'я Ірина Сисоєнко теж зауважила: стан здоров'я наших громадян щороку погіршується. «Ми зовсім не займаємося дітьми, створенням здорової нації. Розуміємо, що сьогодні в форматі децентралізації дуже важливі кошти, які виділяються на використання конкретних програм з профілактики різних видів захворювань, створення належних умов для спорту та здорового способу життя, насамперед для дітей. Але, вважаю, ці питання мають вирішуватись на рівні держави», — підкреслила вона.

Окрім того, що кожен рік під час формування держбюджету думаємо, як закласти якомога більше коштів у програми Міністерства охорони здоров'я на лікування багатьох захворювань, так само, зазначила народний депутат, маємо боротися за гроші, необхідні для фінансування програми з профілактики. «Сподіваюся, що після слухань будуть побудовані ефективні державні механізми», — сказала Ірина Сисоєнко.

Парламентські слухання мають максимально привернути увагу до цієї теми, адже успішною може бути тільки освічена та здорова нація. Тому популяризація фізкультури і спорту, здорового способу життя має бути зарахована до першочергових реформ у Стратегії сталого розвитку «Україна-2020», яку затвердив Президент.

Сергій МЕЛЬНИК.

ЦИФРА

В Україні спортом займається мільйон осіб, з них олімпійськими видами — майже 750 тисяч, неолімпійськими — 253 тисячі громадян. Ще спортом займаються 14,3 тисячі інвалідів. Загалом працює понад 33 тисячі тренерів.

Присвятити питанню довкілля хоч одне засідання

Влада останнім часом забула, що задекларована нею стратегія європейських стандартів якості життя означає передусім турботу про довкілля, зокрема про те, в яких умовах живе людина, чим вона дихає, яку воду п'є та чим харчується. На цьому наголосив голова Комітету Верховної Ради з питань екологічної політики, природокористування та ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи Микола Томенко під час круглого столу на тему «Як зберегти українське довкілля в умовах безвладдя». «Тому для нас важливо привернути увагу до теми екології, — зазначив він. — У зв'язку з цим Комітет з питань екологічної політики вимагає нарешті бодай одне засідання Верховної Ради на наступному тижні присвятити питанню довкілля».

За словами Миколи Томенка, серед пріоритетних законопроектів: давно підготовлений до другого читання законопроект про впорядкування видобутку бурштину, законопроект про обмеження промислового вилову риби в Україні, низка законопроектів, що напрацьовані спільно з європейськими структурами (зокрема, про оцінку впливу на довкілля та про стратегічну екологічну оцінку) тощо. Водночас на круглому столі наголошувалося й на тому, що не менш важливим є виконання вже чинних «екологічних» правових норм. А тому, з огляду на те, що з 1 квітня розпочинається нерест і «сезон тиші», комітет рекомендує відповідним контролюючим органам, громадським організаціям та органам місцевого самоврядування підготуватися до цього періоду, щоб на території України дотримуватися відповідних вимог чинного законодавства.

Марина КРИВДА.

Докладніше про засідання круглого столу — в наступних числах.

«Включайся!»

Із таким закликом народні депутати та активісти звернулися до співвітчизників під час презентації однойменної громадської ініціативи.

«Це ініціатива прямої дії, спрямована на те, щоб силами громадськості впливати на владу, на руйнування монополії в державному та господарському секторі, на покращення якості життя громад», — заявила голова правління Житомирської обласної молодіжної громадської організації «Сучасний формат» Жанна Соловйова.

«Якщо в Україні хоча б п'ять-шість відсотків людей включаться у вирішення своїх проблем, починаючи від під'їзду власного будинку і аж до рівня містечка та області, це вже буде справжня децентралізація», — заявила позафракційний народний депутат Ганна Гопко. Парламентарій припустила, що навіть ті зміни до Конституції, які нині «намагаються ухвалити, щоб дати більше повноважень місцевій владі», не матимуть такої сили, як підключення до проблем місцевого рівня власне мешканців регіону. «Люди зроблять владу підзвітною, прозорою і так з'явиться більше можливостей», — зауважила вона, закликавши кожного «включатися». «Ваша небайдужість допоможе створити країну, в якій захочеться жити», — сказала народний обранець. Нині, за словами депутата, громадяни не мають доступу до інформації, що стосується, зокрема, генерального плану міста чи місцевого бюджету, саме це заважає добиватися якісного сервісу від місцевої чи обласної влади.

Ланцюжок презентацій ініціативи «Включайся» стартував у Житомирі. На цьому заході були присутні три-чотири десятки людей, які обговорили проблеми рідного краю і шляхи їх розв'язання, в тому числі з можливістю залучення парламентаріїв для подолання складнощів на законодавчому рівні. Пізніше такі акції пройшли також в Івано-Франківську та Тернополі. У найближчій перспективі — візити до Кіровограда, Херсона та Черкас, які відбудуться уже цього тижня. Однак усі бажаючі можуть долучитися до цього руху, приєднавшись до відповідної групи у Facebook.

На думку народного депутата від «Самопомочі» Остапа Єднака, проблеми, про які кажуть учасники ініціативи, — це симптоми, пов'язані з дуже важкою ситуацією, що склалася на місцях через монополію влади. «Проблеми різні, але в їх основі — стара бюрократична система, корупція та непрозорість, — сказав він. — Потрібно мобілізовувати всі наші ресурси: і громади, і народних депутатів, та включатися в пряму дію».

Вирішувати проблему відстороненості громадян і влади необхідно починати передусім зі сфери місцевих фінансів, зазначив Богдан Малиняк, голова громадської організації «Експертно-аналітична група «Акцент». За його словами, нині абсолютно нівельовано розуміння того, що «бюджетні кошти — це кошти громадян». Очікується, що новостворена ініціатива сприятиме мобілізації активних людей для розв'язання проблем рідного міста.

Надія СМІЯН.

Блок Петра Порошенка назве свою кандидатуру на посаду прем'єра

Лідер фракції Блок Петра Порошенка Юрій Луценко обіцяє вже сьогодні назвати кандидатуру на посаду Прем'єр-міністра. «Якщо уряд недієздатний, то його треба міняти. Це давня позиція Блоку Петра Порошенка, але щоб припинити всі маневри щодо того, хто внесе кандидатуру, хто оголосить програму уряду та інше, я ініціюю в середу о 12-й годині нараду фракцій коаліції, точніше кажучи, колишньої коаліції, для того, щоб внести пропозиції щодо майбутнього Прем'єр-міністра і складу його уряду», — повідомив лідер фракції Блоку Петра Порошенка Юрій Луценко, зауваживши, що ця ініціатива пов'язана з намаганнями «Народного фронту» перекинути цей м'яч на поле Президента. «Вони ніяк не хочуть усвідомити, що живуть в іншій країні, де Президент не призначає прем'єра. Ми маємо парламентсько-президентський устрій, де Президент відповідає за зовнішню і оборонну політику, тому питання відставки цього уряду та обрання нового — виключна компетенція парламенту», — підкреслив він.

Також Ю. Луценко нагадав обіцянку прем'єра Арсенія Яценюка, що в разі, якщо якась кандидатура збере таку кількість голосів, яка за участі «Народного фронту» дасть змогу ухвалювати рішення, то він за крісло не триматиметься. «Добре, фракція Блоку Петра Порошенка в середу запропонує кандидатуру для загального обговорення. І якщо її буде підтримано колегами, а я в цьому не сумніваюся, то ми формалізуємо процеси через рішення відповідних фракцій та вже в найближчі дні будемо готові до голосування», — сказав політик і зауважив, що з розмови один на один Яценюк вже й сам визнає недієздатність очолюваного ним уряду. «П'яти міністрів немає, середня ланка чекає політичних рішень, і в такій атмосфері працювати на реформи є неможливим», — підкреслив він.

Ю. Луценко повідомив, що БПП уже узгодив позиції із фракцією «Батьківщина» та що нині переговори щодо кандидатури майбутнього прем'єра та складу уряду ведуться між чотирма парламентськими фракціями — Блоком Петра Порошенка, «Народним фронтом», «Батьківщиною» та Радикальною партією. Стосовно фракції «Самопоміч», то він зауважив, що поки що з боку цієї політичної сили немає готовності створювати коаліцію та брати на себе відповідальність за провадження реформ. «Мені здається, що це безвідповідально готуватися до наступного кандидата у Президенти з позиції так званої «конструктивної опозиції», яка ні за що не відповідає, але знає відповіді на всі питання», — наголосив Ю. Луценко.

Зазначимо, що Олег Березюк, окреслюючи нинішню позицію фракції «Самопоміч», зауважив, що вона, будучи в конструктивній опозиції, готова підтримати нову кандидатуру на посаду прем'єра за умови виконання кількох умов: ухвалення нового закону про вибори до парламенту на пропорційній основі з відкритими списками, зміна членів Центрвиборчкому та обрання нового Генпрокурора.

Водночас лідер фракції «Батьківщини» Юлія Тимошенко, з котрою за словами Юрія Луценка, вже узгоджено кандидатуру майбутнього прем'єра, заявила, що не виключає можливої змови олігархів, щоб главою уряду надалі залишився Арсеній Яценюк. «Нині просто затягується час, Яценюка залишають на посаді, і він не планує писати заяву про звільнення», — сказала вона та підкреслила, що поки прем'єр не поклав заяву про звільнення і його не звільнили, абсурдно очікувати, що «Народний фронт» може вести переговори про нового главу уряду.

Ю. Тимошенко також висловила думку, що пропозиція лідеру «Самопомочі» Андрію Садовому зайняти посаду прем'єра була несерйозною, оскільки в нього, як і в «Батьківщини», немає більшості в парламенті. «Прем'єр-міністром країни має стати представник тієї фракції, яка має більшість у парламенті. Бо коли уряд не спирається на більшість у парламенті, то це авантюра і це означає, що не буде стратегії, тактики, не буде голосів за закони», — наголосила вона та нагадала, що особисто проходила через це у 2005-му та в 2008 році, коли очолювала «уряди меншості».

Тим часом позиція фракції «Народний фронт» залишається незмінною: вона й далі закликає Президента та фракцію БПП публічно та офіційно заявити про кандидатуру на посаду Прем'єр-міністра, яку вони планують внести на розгляд Верховної Ради. «Щоденно країні оголошують нові й нові варіанти вирішення штучно створеної кризи. Звучать заяви лідерів БПП, ширяться натяки і чутки, йдуть змагання в образності і дошкульності», — заявляє «Народний фронт» та нагадує, що прем'єр Арсеній Яценюк ще 9 березня звернувся до найбільшої фракції парламентської коаліції та Президента Петра Порошенка з пропозицією взяти на себе відповідальність за формування нового Кабінету Міністрів, нової програми, нової стійкої коаліції для реалізації цієї програми, як це передбачено статтею 83 Конституції України. «Звертаючись до наших партнерів із Блоку Петра Порошенка, закликаємо нарешті визначитися з кандидатурами прем'єра та міністрів, зібрати 226 голосів, представити новий Кабмін і його програму», — йдеться в заяві «Народного фронту».

А народний депутат від фракції «Народний фронт» Георгій Логвинський зазначив, що попри численні заяви, поки що так і не зрозуміло, хто є основним кандидатом на посаду Прем'єр-міністра. «Якщо така людина існує — ми всі виступаємо за те, щоб вона вийшла і показала себе загалу», — сказав він.

Натомість лідер Радикальної партії Олег Ляшко заявив, що фракція може як підтримати гідну кандидатуру від інших політичних сил, так і взяти відповідальність на себе та очолити новий уряд. «У мене є сильна команда та Антикризовий план порятунку економіки, який у найкоротші строки вивів би країну з кризи. Про це я не раз казав і Президенту, але він не сприймає мою кандидатуру», — сказав О. Ляшко.

Сергій КОВАЛЕНКО.

ОСТАННЯ ШАНА

Поховали Георгія Гонгадзе

Учора в Києві поховали вбитого 15 років тому опозиційного журналіста Георгія Гонгадзе. Прощання відбулось на території Церкви Миколи Набережного (на знімку)**.**

Місце вибрано не випадково. Саме до цього храму Г. Гонгадзе за життя ходив на богослужіння. Там було охрещено його доньок. Неподалік від церкви встановлено хрест пам'яті новомученикам землі української — жертвам тоталітарного комуністичного режиму в XX столітті. Саме біля цього хреста й поховали Георгія Гонгадзе. Віддати останню шану журналістові прийшли народні депутати, в тому числі й минулих скликань, а також відомі політичні та громадські діячі, пересічні громадяни.

Напередодні поховання із вдовою загиблого журналіста зустрівся Президент Петро Порошенко. Він передав Мирославі Гонгадзе нагороду Героя України. «Майже через 16 років після трагічної загибелі Гії маю високу честь і велику відповідальність передати вам і вашій родині вищу державну нагороду, яка по праву належить Георгію Гонгадзе», — сказав Президент.

Він також наголосив, що сьогодні звання Героя України у воюючій країні набуло своєї справжньої цінності і протягом двох останніх років лише декілька десятків українців удостоєні честі носити його.

У свою чергу Мирослава Гонгадзе сказала: «Гія завжди був готовий віддати життя за Україну. І якщо б він сьогодні був живий, він був би там — на східних кордонах. Якщо б він був живий, він би пишався цією нагородою».

Президент подякував Мирославі Гонгадзе, за те, що вона не пориває зв'язків із Батьківщиною і фактично працює послом доброї волі, шляхом народної дипломатії зміцнюючи стратегічне партнерство між Україною та США, особливо важливе для протидії російській агресії.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

У столичному клубі Кабінету Міністрів відбулась церемонія прощання з головою Національної спілки театральних діячів України Лесем Танюком

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Віддати шану пам'яті видатному українському митцю, політичному та громадському діячу, правозахиснику, заслуженому діячу мистецтв України, народному артисту України, професору Київського державного університету театру, кіно та телебачення імені І. Карпенка-Карого, народному депутату України першого—п'ятого скликань прийшли Президент Петро Порошенко, Перший заступник Голови Верховної Ради Андрій Парубій (на знімку)***, Прем'єр-міністр Арсеній Яценюк, представники театру, кіно, політичні діячі.***

Внесок Л. Танюка в розбудову української державності та культури неможливо переоцінити. Він обирався до Верховної Ради з 1990-го по 2007 рік, став автором і співавтором понад 60 законів, зокрема «Про культуру», «Про видавничу діяльність», «Про Державний герб України».

Серед творчого доробку Л. Танюка — переклади творів Шекспіра, Сервантеса, Гете, Гейне, Брехта, Рільке, Тагора, Аполлінера. Він поставив понад 50 вистав, був режисером фільму «Десята симфонія», автором серії телефільмів про Розстріляне Відродження. Л. Танюк випустив більш як 600 публікацій на теми культури, політики, мистецтва, а також збірку віршів «Сповідь» (1968).

Як зазначив під час церемонії прощання Перший заступник Голови Верховної Ради України Андрій Парубій, "усе життя його було прикладом для нас. Лесь Танюк і для мене особисто є символом відродження сучасної української держави».

Асоціація народних депутатів України з глибоким сумом сприйняла звістку про передчасну смерть 18 березня 2016 року народного депутата першого, другого, третього та п'ятого скликань

ТАНЮКА
Леоніда (Леся) Степановича.

Леонід Степанович народився 8 серпня 1938 року в с. Жукин Димерівського району Київської області. Вищу освіту отримав в Київському інституті театрального мистецтва імені Карпенка-Карого.

У 1990 році обраний народним депутатом у Верховну Раду тоді ще Української СРСР. У Верховній Раді був головою Комісії з питань культури та духовності.

У другому скликанні Верховної Ради України був на постійній роботі заступником голови Комітету з питань культури та духовності, в третьому та п'ятому — головою комітету.

Заслужений діяч мистецтв України. Член Національного комітету України у справах ЮНЕСКО.

У політичному, громадському житті був активним учасником законотворчого процесу. Леонід Степанович назавжди залишиться у нашій пам'яті порядною і самовідданою людиною, активним громадянином держави. Найщиріші співчуття сім'ї і близьким покійного.

На колишнього голову Сумської ОДА наділи електронний браслет. Зарічний райсуд Сум задовольнив клопотання прокуратури і змінив запобіжний захід для Володимира Шульги, який підозрюється у шахрайстві, заволодінні чужим майном та службовому підробленні, *повідомляє наш власкор Володимир Чернов*

Цього року в підрозділах ГУ Державної фіскальної служби в Житомирській області скорочено 284 штатні одиниці. Зокрема, заступників начальника ГУ ДФС тепер не п'ять, а чотири. Крім того, зменшено кількість державних податкових інспекцій з одинадцяти до шести, *інформує наш власкор Оксана Лук'яненко*

Рекомендації ОБСЄ виконують лише ЗСУ?

Днями перший заступник голови СММ ОБСЄ в Україні Александр Хуг повідомив, що ситуація в районі Ясинуватського блокпоста й Донецької фільтрувальної станції стала стабільною. Мовляв, ОБСЄ та СЦКК докладатимуть зусиль щодо забезпечення безпеки на цій ділянці. Вчора пан Хуг в інтерв'ю ЛІГА.net заявив про те, що обидві сторони конфлікту мають відвести позиції одна від одної з метою подальшого зниження напруження на ясинуватському напрямку, «щоб не було можливості вступати в прямий бойовий контакт». За його словами, це також дасть змогу відкрити трасу Донецьк—Горлівка, щоб мирне населення змогло нею пересуватися. «Це дорога для цивільного населення, а не військових», — вважає представник ОБСЄ.

Іншу думку щодо цього має координатор групи «Інформаційний спротив» народний депутат України Дмитро Тимчук: «Як відомо, зазначена траса для бойовиків — рокада, яка дає змогу оперативно перекидати сили й засоби між Горлівкою (так званий горлівський гарнізон бойовиків — фактично вже існуюча база для створення навіть не групи, а ударного угруповання російсько-терористичних військ) і Донецьком, де сьогодні також зосереджені серйозні ресурси терористів, включно з підрозділами регулярних ЗС РФ. Вогневий контроль ділянки цієї траси з боку ЗСУ для бойовиків — камінь у нирках, який не дає їм ані хвилини спокою».

А тепер: що означає фраза А. Хуга «обидві сторони конфлікту мають відвести позиції на таку дистанцію, щоб не було можливості вступати в прямий бойовий контакт»? Цей сценарій бачиться тільки в тому, що ЗСУ відводять свої підрозділи і цей район одразу беруть під контроль бандформування «ДНР», які перебувають на цьому напрямку. Хіба не сам пан Хуг на початку лютого цього року заявляв про те, що «більшість порушень відбувається на території, яка не контролюється урядом — понад 90%». Тобто він чітко розуміє: якщо будуть домовленості щодо цього району, їх виконуватимуть лише ЗСУ.

Щодо «зручності» для місцевих мешканців у фронтовій смузі — це взагалі інакше, як спекуляцією, не назвати. Місцевим мешканцям «заважають» блокпости в зоні АТО, опорні пункти українських військ, їм вкрай протипоказане прагнення українських бійців захищати свої позиції. Пане Хуг, то куди нам їх забрати? До Харкова чи далі?

...Якби такі заяви робив якийсь товариш на кшталт Басуріна, питань би не виникало. Але чути таке від представника СММ ОБСЄ (причому не «російської частини») щонайменше дивно...

Вл. інф.

Стануть щасливими новоселами

Сертифікати на службове житло отримали 10 працівників управління СБУ в Житомирській області.

Сім з них — у новобудові, ще три квартири звільнять сім'ї, житлові умови яких поліпшуються. Востаннє працівники УСБУ отримували квартири десять років тому. Як повідомив представник забудовника, до кінця наступного року буде здано ще 33 квартири для працівників управління.

Під час вручення сертифікатів голова СБУ Василь Грицак зазначив, що входини передусім справлятимуть учасники АТО.

Оксана ЛУК'ЯНЕНКО.
Житомирська область.

На знімку: сертифікат отримує майор Галина Харчук.

Фото прес-служби облдержадміністрації.

Противник продовжує провокувати наших військових

На фронті неспокійно. Майже всі ворожі атаки — на донецькому напрямку. За даними прес-центру АТО, найгарячішою точкою залишається Авдіївка. Останню добу бойовики також штурмували позиції ЗСУ під Горлівкою, в районі Майорська та Зайцевого. Терористи використовували стрілецьку зброю, великокаліберні кулемети, гранатомети та міномети.

Що нині відбувається на передовій, розповів боєць однієї з механізованих бригад ЗСУ (місце дислокації — район ДАП): «У нас неспокійно. Обстріли тривають. Постійно прилітають міни 80 і 120 мм. Усі наші хлопці живі й здорові. Досить спекотно поблизу Авдіївки. Спілкуємося постійно з побратимами, які там утримують позиції. У них усе за розкладом: спершу гатить ворожа артилерія, потім штурмує піхота. Противник активно використовує танки. Там у секторі воюють лише військовослужбовці РФ. Місцевих не залишилося. На жаль, є втрати серед наших. Учора на фугасі підірвалися наші хлопці. Двоє «200», багато поранених».

За даними ГУР Міноборони, протягом 16—21 березня загальні втрати військовослужбовців РФ, які беруть участь у бойових зіткненнях у районі Авдіївки, становили 27 загиблих та 34 поранених. «21 березня з донецького напрямку до обласної клінічної лікарні ім. Калініна (Донецьк) доправлено трьох важкопоранених військовослужбовців РФ спеціального загону швидкого реагування («СОБР»)», — зазначили в прес-службі силового відомства.

Олександр ПЕКНИЙ.

Першу інформаційну битву виграли саме українці

Познайомилися з Ігорем Савчуком та Ярославом Бондаренком одразу після нагородження державними нагородами. Начальник Генштабу Віктор Муженко особисто вручив їм почесні нагрудні знаки Головнокомандувача «За заслуги перед Збройними Силами України».

Ярослав Бондаренко та Ігор Савчук у мирному житті були фахівцями з інформаційних технологій, інтернет-маркетингу... Своїм навичкам та знанням вони знайшли застосування у боротьбі проти російської агресії у складі полку «Київ». З ними говоримо про методи, що використовує Росія в інформаційній війні проти України, про інформаційні «вкидання», розповсюдження паніки серед населення, підбурювання до заворушень, про «зраду» та «перемогу».

— На вашу думку, на чиєму боці нині перевага в інформаційній війні?

Ігор Савчук:

— Російська інформаційна зброя — це пропаганда. Її мета — зробити з людей бовдурів, щоб вони не замислювалися, а приймали на емоціях пропагандистські штампи. Для цього використовуються примітивні терміни заради демонізації супротивника: «хунта», «карателі», «фашисти» тощо. Розрахунок Росії був на південний схід та Крим, де десятиріччями ми дозволяли працювати російській пропагандистській машині. Тому й так звана Новоросія окреслювалася цими регіонами. Але наші люди виявилися не такими примітивними. «Новоросія» скотилася до окремих районів Донецької та Луганської областей. Тому я вважаю, що першу інформаційну битву виграли саме українці.

Нині російська інформаційна машина змінила пріоритети: робиться ставка на протестні настрої, радикалізацію, заклики до провокацій. Мета — дестабілізація всередині країни. Але й тут вони зазнають поразки: примітивні методи нібито «радикалів» виявляють та висвітлюють. І ми перемагаємо попри те, що у державі, на жаль, досі немає централізованої інформаційної політики.

Ярослав Бондаренко:

— Про наслідки проросійського мислення людей південного сходу України можна говорити довго. Багато спілкуюся з різними людьми в Донецькій області і приблизно розумію, як вони мислять. Більшість просто аполітичні, не люблять «бандерівців» із заходу України і Києва, тужать за «совком», симпатизують Путіну. Відсоток таких доволі значний. При цьому радикалів і бойовиків у Донецькій і Луганській областей не так багато, здебільшого це асоціальні елементи або силовики-зрадники.

— Можете назвати приклади ефективних інформаційних операцій, проведених українською стороною?

Ярослав Бондаренко:

— Війна триває, тому буде неправильним вказувати, як і де ми працюємо. Але успіхи є. Зокрема, пов'язані й з інформаційними диверсіями та дезінформацією. За два роки було проведено десятки спецоперацій, які в деяких випадках рятували життя бійцям наших підрозділів.

Ігор Савчук:

— Якщо йдеться про контрпропаганду, то це виявлення та викриття мереж та ресурсів російських провокаторів, наприклад таких керівників «ботів», як Степан Мазура та Олександр Морозов тощо.

Окремої розмови вартий проект «Миротворець», який починався як волонтерський, а нині є потужною інформаційною базою, де містяться дані про терористів, зрадників та кадрових військових російської армії, що беруть участь у війні проти України, і про їхні злочини на нашій землі. Базами даних «Миротворця» користуються всі українські спецслужби. Ними користуються і на передовій, на пунктах пропуску. Уявіть, бойовики знімають камуфляж, відкладають зброю і їдуть в Україну. Звісно, кожен випадок затримання завдяки інформації з бази даних «Миротворця» індивідуальний.

Також дуже яскравий приклад — проект «InformNapalm», що фіксує та викриває злочини російських військових в Україні. Проект розповсюджує інформацію майже 30 мовами, навіть китайською, японською та корейською.

Щодо спеціальних військових операцій, то це вплив на ворога методом надання навмисно неправдивої інформації щодо складу озброєння та переміщення українських підрозділів. Спонукання ворога діяти за нашим сценарієм. Було декілька успішних прикладів, але з відомих причин деталі відкрити не можемо.

— Що треба, на вашу думку, робити в інформаційному просторі?

Ігор Савчук:

— Нині всі сили повинні бути спрямовані на зміну свідомості людей з південно-східних областей України. Потрібно створювати нові або працювати з уже популярними місцевими інформаційними ресурсами, офлайновими й онлайновими, з розумінням всієї специфіки регіону. Особливо важливо місцевим мешканцям регулярно розповідати про «чудове» і «щасливе» життя в «русском мире» — ОРДІЛО, і що він може з усіма своїми «принадами» скоро прийти до них. Тоді в цих головах поступово буде щось прояснюватися. Щодо решти України, то треба викривати провокаторів та показувати суть брехні російської пропаганди.

Ярослав Бондаренко:

— Для окупованих територій має працювати інша стратегія, створення псевдорашистських ресурсів або «робота» з існуючими, які постійно «вливатимуть» у незміцнілі мізки про «путіннасслі» і що «навіть» в Україні набагато краще живеться! Саме так діє російська пропаганда. Побільше негативу і «зради». Особливо «зради». Схоже російська пропаганда просуває в Україні за допомогою псевдопатріотів і безлічі «протестних» проектів на кшталт Всеукраїнського батальйону Братства чи РПС. Але у нас велика перевага! Нам не потрібно вигадувати міфи, все необхідне є в «Лугандоні». Варто тільки про це розповісти.

— Полк «Київ» — це структура МВС, як ваш підрозділ в неї вписався?

Ярослав Бондаренко:

— Питання щодо створення такого підрозділу порушували, але стара система до цього зовсім не готова, багато вищих керівників навіть не розуміють, про що йдеться. Вкрай важливо, щоб у підрозділах МВС, які перебувають на передовій, блокпостах, були спеціалісти з фільтрації, як ми. І діємо — один спеціаліст (IT) займається пошуком інформації, другий фахівець (слідчий-психолог) працює з підозрюваним. Наше завдання — виявити, отримати всі дані, зв'язки, поплічників, підготувати доказову базу, передати до СБУ та занести до бази даних проекту «Миротворець».

Ігор Савчук:

— У МВС, ЗСУ та СБУ інформаційному напряму приділятимуть дедалі більше уваги. Бо у «гібридних» війнах він має величезне значення. Наприклад, операції з ослаблення економічного потенціалу противника, виснаження його трудових ресурсів, зниження підтримки населення і на окупованій території, і в його власній країні, робота щодо посилення підтримки з боку нейтральних чи союзницьких держав.

Олена НАГОРНА
(ГО «Захист»).

Нам не потрібно вигадувати міфи, все необхідне є в «Лугандоні»

Вирок «типовій бандерівці» оголошено

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Учора стало остаточно зрозуміло, що російський суд все-таки вирішив проігнорувати імунітет Савченко як депутата Парламентської асамблеї РЄ. Днем раніше глава ПАРЄ Педро Аграмонт зробив спеціальне звернення і закликав «... до негайного звільнення Надії Савченко. Це слід зробити відповідно до положень Генеральної угоди про привілеї та імунітети Ради Європи та зобов'язань Росії за Мінськими домовленостями». «Звертаючись до ситуації з нашою колегою Савченко, вона є головним пріоритетом для мене. Загалом захист прав парламентаріїв — захист свободи, їх свободи пересування і свободи слова — це один з основних напрямів мого мандата», — пояснив лідер ПАРЄ.

Проте російський суд традиційно залишився глухим до закликів міжнародної спільноти. Спроби перешкодити дипломатичним місіям та українським депутатам потрапити до залу засідань не припинялися і вчора. Власне, день і почався з повідомлення прес-секретаря Президента Святослава Цеголка, що «половину української делегації не пустили на суд, маніпулятивно збільшивши кількість інших присутніх. До залу завели додаткового автоматника». По обіді, крім автоматників, в залі з'явилися й «тітушки». Більшість журналістів залишили за дверима. А від нашої делегації пропустили тільки чотирьох осіб, і то завдяки сприянню дипломатів із ЄС.

Мабуть, щоб менше сміялися... Як розповів народний депутат Олексій Рябчин, «наша делегація розсміялася, коли суддя зачитала слова свідка: «Савченко зухвала, типова бандерівка». Суддя обурилася: «Кому весело — видалю із залу?» Савченко: «Мені весело»...

Фарс, проплачені «тітушки» під судом і в залі засідань, монотонне бурмотіння судді... Таким був другий день зачитування вироку. Не очікуючи завершення, Надія Савченко заявила в перерві, що подаватиме скаргу до Європейського суду за «угроблене льотне здоров'я». А її адвокат Марк Фейгін повідомив, що не сумнівається: «Звинувачувальний вирок і значний термін покарання наперед визначено». Надія Савченко категорично відмовляється оскаржувати вирок, сподіваючись, що це прискорить її повернення в Україну. В заяві перед оголошенням вироку вона попередила, що не збирається відбувати покарання в Росії і рішуче вимагатиме повернення в Україну. В іншому випадку — відновить безстрокову суху голодовку.

Тому адвокат, щоб перестрахуватися (очевидно, на випадок, якщо переговори про обмін чи звільнення Савченко не матимуть позитивного результату), «запустив низку міжнародних процедур з її звільнення». А саме: звернувся до Робочої групи ООН із довільних затримань і до спецдоповідача ООН щодо правозахисників у справі Надії Савченко. Відповідь на звернення Фейгін чекає вже у квітні.

Наталя ОНИЩУК.

Кремль порушив пункт 12 Мінських угод

Заборона в'їзду до Росії на п'ять років є грубим порушенням 12-го пункту Мінських угод, заявила на брифінгу в адміністрації Президента народний депутат України, уповноважений Президента України з мирного врегулювання конфлікту на Донбасі Ірина Геращенко. Вона нагадала, що в пункті 12 Мінських угод ідеться про неможливість застосування будь-яких перешкод до учасників консультацій. Як відомо, 21 березня І. Геращенко було відмовлено у в'їзді до Росії для участі в суді над Надією Савченко.

За словами депутата, МЗС України вже звернулося з вимогою до Російської Федерації переглянути це рішення, а Президент України доручив заступнику глави адміністрації Президента з міжнародних питань Костянтину Єлісеєву донести інформацію до учасників перемовин у нормандському форматі. Це питання порушуватиметься і під час зустрічі контактної групи у Мінську 23 березня. А українська парламентська делегація у ПАРЄ звернулася до генерального секретаря Ради Європи та президента ПАРЄ з проханням відреагувати на порушення імунітету члена делегації в ПАРЄ, повідомила Ірина Геращенко. При цьому вона наголосила, що йдеться не про неї особисто як політика, а про представника України в гуманітарній підгрупі Трьохсторонньої контактної групи і уповноваженого Президента з мирного врегулювання конфлікту на Донбасі. «Такі дії я розглядаю як спробу вплинути не тільки на виконання мною моїх безпосередніх обов'язків у рамках цієї важливої роботи, а ключовим тут є, у тому числі, й боротьба за звільнення наших заручників і, можливо, вплинути на склад групи», — додала Геращенко.

Народний депутат вкотре запевнила, що українська влада «застосує всі можливі засоби для того, щоб Надія Савченко була на волі». Водночас І. Геращенко виключила варіант, про який говорив радник СБУ Юрій Тандіт, — начебто російська влада згодна обміняти Надію Савченко на шляхопровід із Росії до Криму. «Ні. Ми готові до будь-яких засобів, але це не будь-який засіб», — сказала вона.

Анна ШЕВЧЕНКО.

БЛІЦ-ІНТЕРВ'Ю

Марія ІОНОВА, народний депутат України, заступник голови Комітету Верховної Ради України з питань європейської інтеграції, фракція Блоку Петра Порошенка (ексклюзивно для «Голосу України» із зали суду в м. Донецьк Ростовської області):

— Судилище над Надією Савченко триває. Поки заслуховуємо описову частину, але більшість, що ми чуємо, — це просто смішно. «Набрала швидкість в танку», «у військовій формі перейшла кордон»... Всюди в документах звучить — «по луганскому времени». Що у нас на території — «военные действия государственных органов». Просто абсурдні речі... Всю українську делегацію весь час провокують, частково впускають, по декілька разів перевіряють. Вирок виносять всій судовій системі влади. Ми дуже переживаємо за Надію. Бо, морально, вона надзвичайно сильна, фізично — здоров'я їй надзвичайно підірвали! Ми хочемо підтримати її. Показати свою солідарність. Додати їй сил...

— **Чи всю українську делегацію впустили до суду?**

— Не всю. Вони пускають по п'ять-шість людей, ми міняємося.

— **На ваш погляд, чи можливий обмін Савченко на «дорогу до Криму»?**

— Ні!

— **Чому**?

— Слова Наді на початку суду вчора: «Не вірю, не прошу, не винна». Боротьба не закінчується, поки всі хлопці ув'язнені.

Записала Юліана ШЕВЧУК.

У Брюсселі — серія терактів

Співчуття

Голова Верховної Ради Володимир Гройсман направив телеграми співчуття Голові Сенату Парламенту Королівства Бельгія Крістін Дефрень і Голові Палати представників Парламенту Королівства Бельгія Зігфріду Бракe.

«Народні депутати України з почуттям глибокого потрясіння сприйняли звістку про серію вибухів у брюссельському міжнародному аеропорту «Завентем» та метро, що призвели до численних людських жертв.

У цей скорботний час висловлюємо солідарність з народом Бельгії, щиро співчуваємо сім'ям і близьким загиблих, бажаємо якнайшвидшого одужання всім пораненим.

Водночас засуджуємо будь-які терористичні прояви та закликаємо всіх парламентаріїв до об'єднання міжнародних зусиль у боротьбі проти тероризму», — зазначається у телеграмах.

Бельгія, 22 березня 2016 року. Людей евакуюють із міжнародного аеропорту «Завентем», що неподалік Брюсселя.

Учора Брюссель став об'єктом терористичних атак. Близько 8-ї ранку в міжнародному аеропорту «Завентем» прогриміли два вибухи. Сталося це в зоні реєстрації на рейси біля стійки компанії American Airlines. За попередніми даними, внаслідок вибуху загинули 14 осіб, ще 55 отримали поранення. Літаки, що прибували в Брюссель, перевели для посадки на аеропорт «Шарлеруа». Рейси з Києва до міста одразу скасували. Аеропорт закрили на добу.

За повідомленням The Telegraph, винуватцем події був терорист-смертник. Бельгійський прокурор підтвердив цю інформацію. Пізніше правоохоронці знайшли там ще одну бомбу. Вона не була приведена в дію, тому й не вибухнула.

МЗС з'ясовує, чи є українці серед постраждалих в аеропорту Брюсселя. Випадковими свідками подій стали наші народні депутати. Про це на своїй сторінці в Фейсбук повідомила нардеп від «Самопомочі» Олена Сотник: «Теракт в аеропорту Брюсселя, на другому поверсі в частині відправлення рейсів. Багато постраждалих ... нас евакуювали з потяга. Все ок, але страшно тільки від того, що це в центрі Європи».

Через годину після подій в аеропорту вибух стався в метро, на станції «Маальбек», — у кварталі, де розташовані установи Європейського Союзу. Загинули до 20 осіб, повідомляє Reuters.

Одразу припинив роботу громадський транспорт, закрили залізничний вокзал. Бельгійська влада закликала всіх жителів столиці не виходити на вулиці й залишатися там, де вони перебувають. Єврокомісія наполягла, щоб її співробітники залишалися на місцях чи вдома. Евакуювали Брюссельський університет. За наказом поліції в столиці закрили також усі музеї.

Згодом в метро пролунав ще один вибух. «Сталося це на станції метро «Площа Шумана», де розташовані європейські інститути, живуть емігранти, і де кілька днів тому був заарештований організатор вибухів у Парижі», — повідомляє телеканал Euronews.

Рівень терористичної загрози у Бельгії піднято до найвищого — четвертого. Офіційних даних щодо загиблих та постраждалих поки немає, але їх кількість постійно збільшується. У сусідніх з Бельгією країнах після вибухів вживають додаткових заходів безпеки.

Низка лідерів країн Європи виступили із заявами стосовно терактів, тоді як Бельгія, Франція і Великобританія скликають термінові засідання правоохоронців. Бельгійський прем'єр Шарль Мішель скликав національну раду безпеки, інформує DW.

Прем'єр-міністр Британії Девід Кемерон повідомив у Твіттер, що у зв'язку з вибухами в Брюсселі проведе у вівторок засідання COBRA -надзвичайного урядового комітету, який збирається в екстрених випадках.

Російські ЗМІ прокоментували серію терактів як відповідь бойовиків на арешт можливого організатора атак в Парижі Салаха Абдеслама.

Натомість в Україні припускають, що в терактах є «російський слід», який був використаний для відвернення уваги Європи від справи Надії Савченко.

Наші політики з глибоким сумом сприйняли звістку про події в Бельгії. «Тероризм наніс підступний удар у саме серце Європи. Ганебному акту агресії не може бути виправдання», — прокоментував у своєму Твіттер Президент Петро Порошенко.

Служба безпеки України вже повідомила про те, що посилить антитерористичні заходи в країні у зв'язку із сьогоднішніми терактами в Брюсселі.

Юлія КІНЗЕРСЬКА.

Фото Xinhua/Укрінформ.

ПЛАНЕТА

Відкрито нове «смоленське» слідство

Минулого тижня «Голос України» писав про черговий виток «іскріння» між Варшавою і Москвою навколо теми Смоленської катастрофи 10 квітня 2010 року, в якій загинули президент та представники польської військово-політичної еліти. Тим часом у самій Польщі все вказує на те, що партія влади вирішила провести розслідування цієї трагедії заново.

У понеділок Генеральний прокурор своїм розпорядженням створив прокурорську слідчу групу у складі восьми прокурорів «з питань розслідування причин Смоленської катастрофи». Її очолив один із заступників керівника генпрокуратури. З усіх слідчих групи знімають справи, які вони вели до цього часу. Впродовж тижня керівництво цивільних і військових прокуратур, які вели виділені в окремі провадження фрагменти головного слідства у «смоленській справі», зобов'язане передати всю документацію спецгрупі для «цілісного, комплексного аналізу всіх матеріалів.

Раніше розпочала роботу створена розпорядженням міністра національної оборони підкомісія з повторного вивчення Смоленської катастрофи. Її завдання — вивчення, аналіз і систематизація напрацювань парламентської групи з питань цієї катастрофи (діяла у 2010—2015 рр. під егідою нині правлячої партії «Право і справедливість» в часи її перебування в опозиції) та матеріалів урядової цивільно-військової Комісії з вивчення авіакатастроф у державній авіації, яка досліджувала Смоленську катастрофу у 2010—2011 рр. Серед іноземних членів комісії, зокрема, колишній радник президента РФ Андрій Ілларіонов.

Іван КОЗЛОВСЬКИЙ.

Варшава.

Високорадіоактивний вантаж перепливе океан

Японія повертає до США партію високозбагаченого плутонію, наданого їй ще в 1970-ті роки США, Великобританією та Францією для проекту Fast Critical Assembly, який здійснювало Японське атомне енергетичне агентство. Угоди про повернення цього матеріалу до США, як повідомляє агентство Kyodo, було досягнуто в березні 2014 року.

21 березня до порту Токаїмура, що в префектурі Ібаракі, прибув корабель спеціального призначення Pacific Egret із Великобританії, який здатний перевозити високорадіоактивний вантаж. Він доставить 331 кг високозбагаченого плутонію з ядерного центра Токаїмура до США. Місце призначення — Департамент енергетики Ривер Сайт, а потім — ядерний комплекс Саванна-Рівер (штат Південна Кароліна).

Плановано, що небезпечний вантаж прибуде у США до початку четвертого саміту з ядерної безпеки, який відбуватиметься у Вашингтоні 31 березня — 1 квітня нинішнього року.

Японські ЗМІ повідомляють, що такої кількості високозбагаченого плутонію, який вирушає до США, достатньо для виготовлення 40—50 ядерних боєзарядів. Японія має і свій плутоній, який одержується після переробки відпрацьованого ядерного палива. На своїй території та в сховищах країн переробки — Франції і Великобританії — його накопичилося вже 47,8 тонни. В Японії запроваджено технологію змішування плутонію з ураном для виготовлення палива для атомних реакторів. Однак теоретично з цієї кількості може бути виготовлено і майже 6 тисяч ядерних зарядів.

Японія офіційно дотримується трьох неядерних принципів: не мати, не виробляти і не ввозити ядерну зброю.

Ніна БАЛИКОВА.

Токіо.

«Ісламська держава» взяла на себе відповідальність за теракти у Брюсселі

«Я переїхав не до чужого міста»

У червні 2014 року Сєвєродонецьк перебував на лінії фронту, а стратегічні міста Лисичанськ і Рубіжне, де розміщені залізниці, мости, постійно обстрілювали російські війська, бойовики здійснювали напади на населення. Саме тоді мешканці Сєвєродонецька почали залишати свої домівки. В їх числі і 26-річний художник Дмитро Раков.

— Дмитре, чому ти переселився саме до Житомира? Він чимось нагадує тобі рідне місто?

— Я народився у Сєвєродонецьку, але моє коріння на Житомирщині. Мій дід родом із Коростеня, а в Житомирі живе бабуся. Я з дитинства тут бував. На канікулах. Тому переїхав не до чужого міста, а як до старого знайомого — на постійне місце проживання.

Існує стереотип, буцімто місто — це просто вулиці, будинки. Насправді місто — то люди, його мешканці. Просто коли приїжджаєш у нове місто, ти будуєш ланцюжок людей навколо себе. Ланцюжок близьких мені людей у Сєвєродонецьку розпався, роз'їхався, а в Житомирі цей ланцюжок постійно збільшується. До речі, в Києві у мене ціла «діаспора» знайомих і друзів. Десяті осіб приблизно.

Тепер я навідуюся в Сєвєродонецьк до батьків, але повертатися не планую. Місто свого часу «злила» наша міська влада. Там міський голова — сепаратист, і люди знову його обрали. Я дуже розчарований своїм містом і його мешканцями.

— Дмитро Раков. Хто це зараз?

— За два роки я познайомився з гарними людьми, знайшов багато друзів, здобув успіх. Маю роботу — працюю в друкарні. Зараз себе позиціоную як художник, автор листівок про Житомир, дизайнер, ілюстратор, а віднедавна я громадський діяч і член молодіжної громадської ради при Житомирській міськраді. Просто я відчуваю, що потрібен тут.

— Кажуть, що кожна людина може навчитися малювати...

— Навіть мавпа може. Було б бажання *(жартує Дмитро)*. Я вважаю, що всі люди творці, художники. Ну, може, є якийсь виняток — 3 відсотки. Тепер діти, до речі, гірше почали малювати. Коли я востаннє був у своїй школі, то моя вчителька розповіла, що діти зараз більше схожі на малярів. Вони роблять фон, а тони, напівтони не враховують взагалі, тобто не мають відчуття світла. Бачать лише один колір.

— Коли і за яких обставин вирішив малювати?

— Коли був маленьким, я не малював, а просив це робити своїх батьків. У певний момент я зрозумів, що мені не подобається їхнє малювання. Відтоді почав малювати сам. Це побачила моя мама і в 15 років записала мене в «художку».

І от що я помітив: коли батьки бачать твій талант і скеровують тебе, ти починаєш опиратися. Після художньої школи далі по цьому шляху не пішов. Мій тато — стоматолог, і він наполіг, щоб я здобув спеціальність зубного техніка. Ніколи ним не працював. Просто кілька років витратив марно. Відчув вир студентського життя — і все.

— Твоє джерело натхнення?

— Як казав Пушкін, натхнення — це вміння налаштувати себе на робочий лад. Усі мають такий стереотип, що художники полюбляють алкоголь. Якщо відверто, то коли ти вип'єш, твоя майстерність одразу починає «плавати». Рука художника має бути твердою.

— Якщо я правильно зрозуміла, на основі своїх малюнків ти виготовляєш плакати і листівки?

— Саме так. До листівок я прийшов спонтанно. Це найпростіше, що можна з собою носити і дати людині *(на підтвердження своїх слів художник-переселенець дістав із внутрішньої кишені куртки акуратно складені листівки)*.

— На кількох із них зображені об'єкти парку імені Юрія Гагаріна, який пропонують перейменувати на Шодуарівський. Ти один із тих, хто підтримує перейменування. Чому?

— Це стара ідея, яка з'явилася ще у 2010 році серед краєзнавців. Нею загорівся мій друг Сергій Фещенко. Він зареєстрував про це петицію на сайті Житомирської міськради, а далі почали об'єднуватися однодумці, і нас стало багато.

Ми не противники Гагаріна. До речі, і я, і мій дід народилися 12 квітня. Але ж насправді Гагарін і космічна тематика жодного стосунку до парку в Житомирі не мають. А барон де Шодуар — це людина, яка заснувала парк. Про нього ж є лише одна топонімічна згадка — маленький провулок.

Крім перейменування, необхідно здійснити реконструкцію. Нова назва і оновлений парк, на мою думку, зроблять Житомир привабливішим для туристів. Існує навіть легенда про скарби барона де Шодуара. Можна організовувати квести. Щоб до нас приїздили з інших областей, усієї України і навіть із-за кордону.

Крім цього, можна започаткувати проведення Шодуарівської ночі у вигляді карнавалу. Наприклад, у Санкт-Петербурзі є ніч випускників «Пурпурові вітрила».

— До речі, ти автор петиції «Назвати сквер по вулиці Вітрука сквером імені Юрія Гагаріна». Це якось пов'язано з перейменуванням парку на Шодуарівський?

— Так, бо все логічно. По вулиці Вітрука є скульптурна композиція «Космонавт». Чому б той сквер не назвати на честь Гагаріна? В Житомирі є вулиця Гагаріна і буде сквер, а парк має носити ім'я свого засновника — барона де Шодуара.

— Поділися своїми планами, майбутніми арт-проектами.

— Стати Президентом *(і знову Дмитро жартує)*. А якщо серйозно, то планую створити сувенірний набір листівок із краєвидами Житомира, а також порівняти Житомир сьогодні з тим, яким він був у давнину. Наприклад, яким був майдан Соборний у XIX столітті, без нинішніх жахливих багатоповерхівок, а коли їздив трамвай і була каплиця. В цьому мені допомагають знайомі краєзнавці, котрим я безмежно вдячний. А ще використовую фотознімки з архівів, проте, якщо чесно, це дорого, бо в архіві або забороняють фотографувати, або щоб сфотографувати один документ чи знімок, треба заплатити 40 гривень.

***

Коли Дмитро Раков довідався, що разом із волонтерами я збираюся навідатися до Житомирського військового шпиталю, сказав, що давно хотів поспілкуватися з нашими хлопцями. І прийшов не з порожніми руками. Подарував свої малюнки бійцям, які лікуються в неврологічному відділенні. А мені пощастило отримати від нього авторські листівки серії «Український шлях», на яких зображені козаки, бандуристка...

Аліна ДЕМБІЦЬКА.

Житомир.

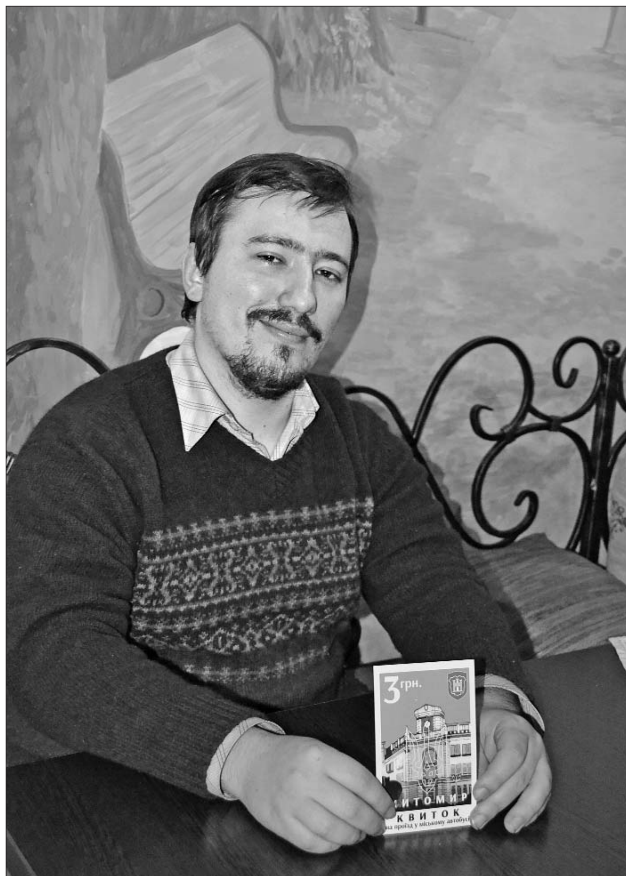

На знімку: Дмитро Раков.

Фото автора.

Відновлені об'єкти дадуть нові робочі місця

Медики Слов'янської центральної районної лікарні в Миколаївці приймають відвідувачів в оновлених приміщеннях. Ремонт закладу, який постраждав під час бойових дій у 2014 році, завершено. Снарядом було пошкоджено дах і гідроізоляцію приміщень. Тепер завдяки роботам, проведеним у рамках Програми розвитку ООН за фінансування уряду Японії, лікарня набула сучасного вигляду.

Загальна вартість робіт, проведених у медзакладі, — понад 7 мільйонів гривень, повідомили в Донецькій обласній державній адміністрації. Відремонтували приймальне і хірургічне відділення, рентген-кабінет, дах, замінили вікна, облаштували вхід до будівлі та туалети для людей з обмеженими можливостями. За час існування закладу — а лікарню споруджено в 1971 році — такого капітального оновлення ще не було.

«Ми дуже вдячні нашим міжнародним партнерам за те, що допомагають ремонтувати та покращувати соціальні заклади в Донецькій області. Впевнений, з такою підтримкою з відновлення Донбасу почнеться відродження всієї України», — зазначив виконуючий обов'язки заступника голови Донецької обласної державної адміністрації Ігор Стокоз.

Присутній під час урочистого відкриття закладу радник-посланник Посольства Японії в Україні Мічіо Харада відзначив важливу роль, яку відіграє робота місцевих лікарів у підтриманні високої якості соціальних послуг у регіоні: «Я знаю, що у вас були складні часи в останні два роки. Тепер же я радий бачити щасливі обличчя лікарів у цій відновленій лікарні. Народ Японії буде і надалі підтримувати народ України».

Відновлення інфраструктури залишається одним із найболючіших питань для області, наголосив під час зустрічі з представниками європейських міжнародних гуманітарних структур керівник Донецької обласної військово-цивільної адміністрації Павло Жебрівський. За його словами, вже наприкінці квітня ОДА надасть послам Євросоюзу повну дорожню карту побудови нової Донеччини.

«Для нас відновлення інфраструктури — це не лише будівництво об'єктів і доріг. Це точка розвитку, бо це робота, зарплата і податки», — підкреслив очільник області. За його словами, роботи з відновлення стимулюватимуть зайнятість населення: «Одне робоче місце — це 200 тисяч гривень. Ми плануємо вкласти 4,5—5 мільярдів гривень у відновлення інфраструктури, а це 20—30 тисяч робочих місць».

Створення нових робочих місць має стати пріоритетом у допомозі мешканцям прифронтових територій та переселенцям. Доцільність роздачі гуманітарної допомоги всім підряд сумнівна, оскільки призводить до залежності, вважають в ОДА. Така допомога необхідна лише в населених пунктах на лінії розмежування. А от проблема житла для внутрішньо переміщених осіб — дуже болюча. «Ми сьогодні відшукали покинуті гуртожитки у Маріуполі, Краматорську, Слов'янську. В цих містах — найскладніша ситуація з переселенцями. Наприклад, на відновлення п'яти гуртожитків у Маріуполі потрібні 120—130 мільйонів гривень. Це дало б змогу поселити тисячу осіб у більш-менш комфортних умовах», — повідомив П. Жебрівський.

В області стурбовані і станом доріг, на ремонт яких також просять гроші у міжнародних структур. Загалом, за словами керівника обласної військово-цивільної адміністрації, заходи з відновлення інфраструктури стануть у 4,5 мільярда гривень: «Починаємо з будівництва водопровідних, каналізаційних і теплових мереж. Потім — ремонт доріг. У 2016-му маємо збудувати або реконструювати і оснастити 38 амбулаторій сімейної медицини. У найближчі чотири роки плануємо мати 14 базових госпіталів на території Донецької області. На облаштування закладів третього рівня медичної допомоги витратили майже 80 мільйонів гривень».

Ліна КУЩ.

На знімку: під час відкриття відремонтованої Слов'янської центральної районної лікарні в Миколаївці.

Фото надане ПРООН в Україні.

ЛИСТИ З ДОНЕЦЬКА

«Совкова» однодумність

Чого-чого, а всіляких збіговиськ так званої громадськості в «ДНР» вистачає з головою. Місцеве телебачення по п'ять разів на день показує збори з приводу одно- або дворічного ювілею (!) то закінчення ремонту школи, то створення якоїсь фейкової партії, то піонерської, то пенсіонерської організації. Напевно, скоро відзначатимуть ювілеї ліхтарних стовпів. Проходять ці заходи у вже призабутому радянському стилі: доповіді, овації, резолюції... А нещодавно навіть стали колективно виконувати гімн Радянського Союзу. Так і хочеться пустити сльозу й викрикнути:

— Здрастуй, рідний «совку»!

Відродженню «совкових» порядків у «ДНР» сприяє загальна ситуація. Свого часу М. Салтиков-Щедрін писав, як один із градоначальників Глупова мріяв про впровадження однодумності. Тоді ніхто не припускав, що через певний час цей вимисел сатирика здійсниться. Захопивши владу, більшовики найперше взялися за впровадження однодумності: закрили всі неугодні газети, щоб народ не міг ні сказати, ні прочитати ні слова правди. Винуватцями всіх лих, включаючи повені й пожежі, оголошувалися вороги, які ввижалися владі всюди. Плюс тотальна розруха, воєнний комунізм, голод, безсудові розправи з неугодними — такий був у країні режим, згодом мирно названий «совком».

Ми вважали, що після 1991 року з ним покінчено назавжди. Але ні, виявляється, живий курилка!.. Зокрема, він припав до душі правителям «ДНР», які від самого початку взяли курс на відродження радянських порядків. За прикладом більшовиків були захоплені й закриті пошта, телеграф, банки, вокзали, місцеві газети й телеканали, замість яких створені свої, які, захлинаючись від захвату, на всі лади розхвалюють нову владу, намагаючись будь-який факт подати так, щоб він сприймався як подвиг правителів «ДНР». А проти й слівця сказати не можна! Навіть нелояльний напис на паркані кваліфікується як ворожа диверсія. Залишився крок до сталінізму. Викладачі вузів, котрі виїхали під час бойових дій в інші регіони й у Росію, оголошені зрадниками, назад на роботу їх не братимуть. У квазіпарламенті, іменованому народною радою, повна однодумність, кожна дія влади зустрічає в депутатів одностайний «одобрямс» і дружні оплески, що довго не змовкають.

У Кремлі до донецьких порядків ставляться досить заохочувально, узяли «ДНР» і «ЛНР» на своє утримання, виділяючи щомісяця чималі суми. Коли в російських політиків заходить мова про Україну (а це буває постійно), вони не можуть утямити, як депутати Верховної Ради насміюються критикувати Президента країни й Прем'єр-міністра, у них у голові не вкладається, що це нормальна демократична процедура. Їм усе здається, начебто український уряд і Верховна Рада діють за вказівкою Вашингтона, а їм же хочеться, щоб, як у «совкові» часи, українці слухали тільки команди з Кремля. Всім відомо: голодній курці завжди просо сниться, тільки від цього вона ситою не буває.

Іван КИРИЛЮК.

Донецьк.

У Кремлі до донецьких порядків ставляться досить заохочувально

Російський солдате, кидай рушницю, іди додому!

Флешмобами під посольствами Російської Федерації в підтримку України та політичних в'язнів охоплений увесь світ. Генацвалє картвели виконали в Тбілісі бойовий танок, ізраїльтяни порадували українськими піснями, японці одягли вишиванки, арабські жінки — макові вінки.... А литовці покинули концерт зозулі Земфіри, яка, не соромлячись у висловлюваннях, зажадала від фанатів прибрати прапор України. Безумовно, духовні скріпки тиснуть на комфорт і шлунок. Але важливо не перейти ту межу, якою кремль намагається розділити світ на неросіян та завойовників-надлюдей, що вбивають пропагандою. Важливо не підмінювати життєві істини духовними інструкціями «всея гундяєвих» про «глобальні єресі людинопоклонства». Нам усім важливо не тільки перемагати ворога з «братнім» оскалом, а й співчувати чужому лиху без путінської зловтіхи «так заслужили ж». А щиро. Як уміють Люди під час випробувань. І жити з гідністю й любов'ю до Батьківщини! Як наші Герої. Надіє, тільки живи!

Серж КОНСТАНТИНОВ (Москва, активіст Лібертаріанської партії Росії):

— Хочу побажати українцям мудрості й витримки. Ви показали всьому світу, що є єдиною європейською нацією й путінському режиму силою вас не зламати. Він діятиме методом брудних політичних технологій, намагаючись внести розкол в українське суспільство. Тому кожному українцеві варто відкинути емоції і приймати рішення, пов'язані з політикою, керуючись винятково розумом. І ще одне побажання — успішно довести до кінця люстрацію. І авжеж: Крим — Україна!

Вікторія ВІНТЕР (Москва, кінознавець):

— Серцем і душею я завжди з Україною. А за Росію мені соромно — вона сьогодні знову імперія зла. Ніколи не пробачу анексію Криму. Крим — це Україна! Для мене це так і ніяк інакше! Мій батько був українець і пишався цим усе життя. І я вихована в любові до України й ніколи її не зраджу! В Україні все буде добре! Не одразу, але буде обов'язково! Уся справа в людях. Прекрасний, волелюбний, чудовий народ — українці! І я вірю в цей народ! Незважаючи на жодні зовнішні та внутрішні обставини, ви повинні вистояти, витримати всі труднощі і знайти сили йти далі! У вас усе вийде! Україна переможе!!!

Андрій ДЕСНИЦЬКИЙ (Москва, філолог, письменник, публіцист):

— Як реагувала б Росія, якби збитого над Сирією льотчика взяли в полон, вивезли до Туреччини й там судили за турецькими законами за те, що він воював у Сирії проти повстанців-туркоманів? Ось так само і з Надією Савченко. З однією лише відмінністю: вона воювала на території своєї країни, якій давала присягу. На території, яку навіть Росія визнає українською. Надію Савченко судять іменем Російської Федерації — іменем кожного з її громадян. І розплачуватися за це судилище теж потрібно буде всім її громадянам, розплачуватися довго й важко. Навіть тим, хто поки що нічого не зрозумів, і тим, хто не хоче розуміти цього в принципі. Чи можна собі уявити американського громадського діяча, який скаже привселюдно: «Ось росіяни Савченко у в'язницю посадили й судять, що ж нам наших ворогів так не можна? Чим ми гірші? Ось росіяни Чечню бомбили й Сирію бомблять, що ж нам теж не можна кого-небудь побомбити? Ось росіяни в Афганістан увійшли... Ось у росіян Сталін був і ГУЛАГ... Чим ми гірші?». І водночас важко уявити собі російського публічного «патріота», який НЕ казав би такого про Америку. «А чим ми гірші?» Ось рівно цим вони й гірші. Більш закомплексовані й залежніші.

Рінат АЛІЄВ (Стерлітамак, лікар):

— Підтримую Україну в її боротьбі за нормальне життя, за світле майбутнє. Гадаю, нам далеко до українців. Довго ми так і житимемо...

Сергій ДАВІДІС (Москва, юрист, правозахисник, один із керівників Партії 5 грудня, член Ради ПЦ «Меморіал»):

— Для мене Україна — це щось дуже особисте. У мене немає українського коріння, але симпатія, що виникла після першого Майдану в 2004 році, перетворилася на любов із початком Революції Гідності в 2013-му. Як і багато хто, я стежив за подіями на київському Майдані взимку 2013—2014 років, усією душею співпереживаючи його учасникам. Боротьба за свободу завжди імпонує, а тим паче якщо це боротьба близьких і зрозумілих людей проти такого ж (а іноді й того самого) ворога. За цей час я навіть став розуміти українську мову й полюбив українську музику. Після початку путінської агресії проти України я був організатором маршів миру в Москві, протестував проти окупації та анексії Криму, втручання російської влади на Донбасі. Жахливо, що замість того, щоб будувати нову вільну європейську Україну, український народ після Майдану змушений мобілізовувати сили для захисту від агресії, вчитися воювати. Жахливо, що кремлівська пропаганда й агресія розділили наші народи. Для нас у Росії перемога України важлива ще й як доказ і приклад того, що по-іншому можна, що навіть після 70 років радянської диктатури божевілля особливого шляху побудови злодійського імперського ідолища замість нормальної європейської держави не є неминучим. Сьогодні я бажаю українському народу перемоги в боротьбі й проти зовнішньої агресії, і за побудову нової європейської держави. Упевнений у перемозі і в тому, і в іншому!

Лариса ДОРОГОВА (Нальчик, Кабардино–Балкарія, пенсіонерка):

— Кожен народ має право на свободу. Україна повинна бути незалежною і процвітаючою країною. Я цього їй бажаю. Україно, будь щаслива!

Вадим ЛАПІНЬШ (Єкатеринбург):

— На наших очах народжується людина-легенда — українська Жанна д'Арк. Тільки, думаю, що духом і волею міцніша, тому що інквізиція пукінська страшніша буде,.. брехливіша і підліша середньовічної... І от від цього самого боягузтва здатна на більше — на більшу підлість, на кров із-за рогу... А Надя знає й не боїться, і тим стає тільки міцніша волею й духом, і не зломити її путінським виродкам... Зганьбляться на весь Світ... Великій Жінці й безстрашній войовниці не бажаю стійкості — в неї її стільки, що нам усією Росією з поклоном займати можна, а побажаю Волі, Життя і Щастя... Упевнений і те, й інше буде в неї довго й у надлишку. А упирям ганьби й загибелі до сьомого коліна — усього того, на що сволота й заслуговує.

СВОБОДУ НАДІЇ!!! Про неї пісні складати будуть. Обіцяю: мої внуки їх знатимуть і слухатимуть. Обов'язково!

Єгор САВІН (Новосибірськ, керівник регіонального об'єднання партії ПАРНАС):

— Я хочу висловити цілковиту підтримку народу незалежної України в її боротьбі за право називатися вільною європейською державою. Україна — частина Європи, як географічно, так і історично. Країна, яка розділяє цінності Європейського Союзу, але водночас зберігає свої самобутність, традиції, культурні й духовні цінності. Величезне бажання народу України впровадити в себе європейські стандарти й готовність провести демократичні реформи заслуговує найглибшої поваги. Але багато проблем вам треба буде розв'язувати самостійно. Це ви — український народ — повинні наводити порядок у своїй державі. Ніхто за вас цього не зробить. Верховенство закону, боротьба з корупцією та економічна модернізація — ось ключі до того, щоб вийти на європейський рівень. Упевнений, що вже скоро складний період закінчиться й демократичні реформи у вашій країні завершаться вдало. А Україна стане справжньою європейською державою з вільними ЗМІ, з вільною економікою, з вільним суспільством. Не здавайтеся й у вас усе вийде!!!

Алім КУРГАЛІЄВ (Копейськ, Урал, ювелір):

— У мене імунітет проти рашистської пропаганди — не довіряю російським ЗМІ. Я втратив багато друзів за два роки, залишилися тільки два товариші, які розділяють мої погляди. Але в мене з'явилися друзі в Україні — у Дніпропетровську, Києві... Вони мене запрошують до України. Я проти окупації Криму, проти того, що російські війська зайняли частину Донбасу і продовжують вести воєнні дії на території чужої держави. Але поки путін у владі, війна не закінчиться. Та навіть невідомо, хто може замінити ВВП, може, ще гірше буде. Менталітет у росіян і українців — різний. Ось остання подія: у Вінниці народ піднявся проти нового начальника обласної поліції Шевцова, відвертого сепаратиста. У нас би в житті такого не сталося. Тому що росіяни — покірні раби. Афера XXI століття — податок на капітальний ремонт: народ мовчить і платить. Це населення ніяк не розворушити. Україні потрібно відгороджуватися від Росії, як Ізраїлю, — колючим дротом, глибокими ямами, величезною стіною. Росію немає за що любити. І нормальні росіяни їдуть зі своєї країни, навіть не країни — території...

Україно, бажаю якнайшвидшої перемоги над фашистською рашиєю і повернення Криму. Бажаю вам щастя, добра і здоров'я!!! А Надії Савченко — звільнення!

Підготувала Наталя ЯРЕМЕНКО.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

МИ РАЗОМ!

«Преступная война

Чечня, Беслан, Осетия —
Позорные деньки!
Так жаждущие власти
Презренные царьки!
Услышьте!
Над Хатынью
Все те же бьют колокола!
Но здесь глумятся над святыней,
В стенах Московского Кремля...
Падет ли царство зла
И сколько надобно им крови?
Вновь душу рвут колокола,
Но царь расчетливо сдвигает брови:
— Указ единый и для всех,
И мера зла — едина:
В кратчайший срок и без помех — Террор!
Террор развалит Украину.
И белое, и черное — смешать,
Фашизмом — окрестить,
Убийц Майдана — оправдать
И на войну благословить!
И вот уж все идут ва-банк,
Хоть жертвы зла неисчислимы.
И смерть, и страх — российский танк,
И на броне мы все — едины...
И вьется ленточка в полоску.
Российский флаг!
Вы — заодно:
За кровь, и смерть, за роскошь в лоске?
И лживое снимается кино
Снаряды, бомбы!
И в спину — нож!
Из-под угла
Чеченец злобный.
О где же ты, Аллах? О чем поет мулла?
Здесь дьявольские ценности
И штык — наперевес,
Здесь люмпенские мерзости
В войне имеют вес:
Оплачивают смерти
Украинцев сполна,
И верьте иль не верьте:
Преступная идет война!
Чечня, Беслан!.. И что же?
Погибель нам не впрок! О!
Помоги нам, Боже,
Понять: за что сей Рок?»

Любов ЛОБАНОВА, вчитель російської мови і літератури.

Армавір.

Коли не можна дати шансу ворогам

Залиш за спиною усе, що було досі,
Нехай затихнуть крик і біль колишніх втрат.
І група йде. А група мчить шаленим кросом,
І вже на взводі командирський автомат.

Залиш за спиною печалі і проблеми,
Гвинтівку пальцями замерзлими стисни.
Про дисертації згадай своєї тему,
Про те, що ворог не поставить до стіни.

Залиш під берцями в грязюці за спиною
Свою тугу, що ріже душу пополам,
Коли секунди залишаються до бою,
Коли не можна дати шансу ворогам.

Всі на позиціях і треба працювати.
— Плюс. Вітер. Дальність. Спецпатрон. Приклад в плече.
І почалось — робоче місце для солдата:
Летить земля, горить повітря, град пече.

І стане легко, легко... важко як ніколи,
І стане байдуже, і дико в той же час.
Тверда рука, орлиний зір, а люди — бджоли —
Мовчать і трудяться. Виконують наказ.

Володимир ПАТОЛА, капітан ДПС.

Жахливо, що кремлівська пропаганда й агресія розділили наші народи

Півсотні рейсів на передову

Першу поїздку в АТО Олег Новіков здійснив на блокпост біля Слов'янська на Донеччині, коли місто ще утримували бойовики. Нині керівник Тульчинської волонтерської сотні разом із колегами готується до 59-ї поїздки з гуманітарною допомогою для захисників країни.

— Мого вірного «коня» — автомобіль марки «Івеко», — розповідає Олег, — після кожної поїздки доводиться ремонтувати. Бізнес, який мав до війни, розвалився. Дружина намагається утримувати на плаву, та одній непросто. А я продовжую збирати гроші на ремонт буса. Телефон не замовкає. Допомогу веземо на конкретне замовлення. Ще одна особливість нашої сотні — доставляємо вантаж здебільшого на передову. На інших лініях оборони бійці інколи ображаються, що не зупиняємося у них. Пояснюємо, що в нас правило: підтримувати тих, хто стоїть на передовій, бо саме там найбільше потрібна допомога волонтерів.

— Ті, з ким хоч раз побував під обстрілами, стають братами, — додає співрозмовник. — А з братом хочеться бачитися частіше, ніж з іншими людьми. Правда ж?

На його думку, доставляти вантажі можна більш раціонально, але чиновники не хочуть дослухатися до пропозиції волонтерів.

Колективний знімок волонтерів з бійцями одного з підрозділів — Олег Новіков другий ліворуч.

«У Слов'янськ? Якщо нема клепки — їдьте»

— Мій перший рейс був у Слов'янськ, — розповідає Новіков. — А взагалі наша сотня почала возити допомогу з часу окупації Криму. Без мене хлопці їздили на Чонгар.

Згадує, як у травні 2014-го Слов'янськ часто поливало дощами. У місті ще перебували бойовики з російськими найманцями. Тоді прославилися наші десантники з блокпоста 3-А. Вони закріпилися й утримували територію, найближчу до міста. Навпроти них був хімкомбінат, на якому осіли бойовики. Олег Новіков приїхав із хлопцями на власному «Івеко». Мали намір підтримати десантників. Разом із тульчинцями була ще одна машина з Тростянецького району, їхніх сусідів.

— За декілька кілометрів до блокпоста нас зупинили військові і сказали, що далі дорога закрита, — згадує пан Олег. — Але ми наполягали на своєму. Майже дві години тривала дискусія. За цей час трохи харчів дісталося нашим опонентам. Зрештою вони поступилися. Сказали так: «Якщо нема клепки, їдьте хоч до самого Гіркіна!» Ми й поїхали. Відчуття від зустрічі з десантниками не передати. Розвантажити машини було непросто, бо з хімкомбінату лунали постріли. Тоді хлопці відкрили щільний вогонь, а ми тим часом швидко дістали з машин усе привезене.

Вивозив людей із Дебальцевого

Тульчинські волонтери побували у багатьох гарячих точках — Піски, Авдіївка, Мар'їнка, Щастя... З найбільш критичною ситуацією зіткнулися у Дебальцевому. Олег каже, що 6 лютого минулого року, коли він привіз своїм бусом допомогу 54-му батальйону, бої вже точилися на околиці міста.

— Ми поверталися назад, коли подзвонили військові і попросили евакуювати з міста дітей, — зазначає співрозмовник. — У бомбосховищі перебувало 64 дитини. Я не міг не розвернути машину, хоча добре розумів, на яку небезпеку наражаюся. Але ж ішлося про дітей...

Заїхавши у місто, Олег ніяк не міг знайти те бомбосховище. Щоб уточнити, набирав номер телефону військових. Але він не відповідав. Згодом зв'язку взагалі не стало.

— На вулицях зустрічалися люди, які тримали у руках валізи, клунки, — згадує чоловік. — Зупинявся, пропонував вивезти з міста. Щойно виходив з машини, деякі падали на коліна і просили не вбивати їх. Мене це дуже вразило, і я не знав, що казати у відповідь. Я з хлопцями був одягнений у камуфляжне вбрання. Очевидно, місцеві сприймали нас за військових «укропів», бо ж розмовляли ми українською. Казали, до бандерівців ні за які гроші не поїдуть, краще вже тут померти.

Бомбосховище з дітьми так і не вдалося розшукати. На щастя, їх усе-таки вивезли. Українські військові. Про це волонтер дізнався пізніше. Він теж евакуював дорослих і шістьох дітей. Привіз в Артемівськ.

Міг вирушати додому. Та прийняв інше рішення: знову повернувся у Дебальцеве. Каже, перед очима стояли люди, яких бачив у місті, вони шукали, хто б їх вивіз подалі від біди. Друга поїздка могла закінчитися трагічно. Бус із евакуйованими летів з Дебальцевого так званою дорогою життя до Артемівська на величезній швидкості. Дорогу обстрілювали майже безперервно. Дивом кулі не зачепили машину. В цей час у салоні серед пасажирів була молода мати з двома маленькими дітьми.

Передали армійцям чотири автомобілі

Збирати вантаж у зону бойових дій Тульчинській сотні допомагають не тільки в їхньому місті та районі. На пропозицію відгукуються мешканці сусідніх районів — Гайсинського, Немирівського, Тростянецького.

— Крім харчових продуктів, передали в АТО чотири автомобілі, — розповідає Олег. — Не нові, звичайно, відремонтовані, але ж вони служать. Нині готуємо ще один. Непросто знаходити кошти. Керуємося правилом: відчиняють тому, хто стукає. Нині дуже складний час. Раніше простіше було збирати допомогу. Але все одно є люди, які не відмовляють у підтримці.

Під час зустрічей із чиновниками різного рівня Олег неодноразово пропонував удосконалити систему доставки вантажів. На його думку, раціональніше везти їх однією великотоннажною машиною, а вже там, на місці, розвозити по підрозділах бусами чи іншим невеликим транспортом. Щоправда, для цього треба, щоб хтось надав такий транспорт...

— Я вже пробувала так працювати, — каже знаний волонтер Юлія Вотчер. — Відправляла багатотоннажну машину, а потім одразу стикалася з проблемою, де зберігати привезену допомогу. Потрібен склад. Бо велика вантажівка не зможе пройти там, де проходить бус. По-друге, така машина потребує більше пального. Якщо до цього додати пальне для транспорту, яким доведеться розвозити «гуманітарку» на місці, то загалом, мабуть, не доведеться говорити про економію.

Пані Юлія не поділяє думку тих волонтерів, які намагаються щось випрошувати у державних структур. Каже, це марне витрачання часу. Натомість радить залучати до допомоги патріотично налаштованих людей. Такі у нас є. Треба тільки вміти знайти з ними контакти. Вміння це непросте. Але якщо вдасться порозумітися, бажаний результат буде забезпечено.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

Фото надане Олегом Новіковим.

Путін, він же Абель Аматус Омберг

Він зарюмсаний прибігав зі школи і довго плакав на материнському старенькому халаті. А вона була така безпорадна, як і він, проти дитячих витівок. Син виростав кволим, непримітним, часто ставав об'єктом насмішок однокласників. Як могла, втішала хлопця з дуже дивними як для бідної родини рисами хворобливої вразливості. Закликала вчитися і працювати над собою і не втрачати мужності. Обнадіювала, що настане день, коли всі будуть із заздрістю дивитися на нього.

Мама часто казала, що він виросте і стане великим чоловіком — ці слова запали в дитячу душу і супроводжували його все життя. І це буде день його тріумфу і приниження його кривдників.

Читаєш ці рядки шведськомовного прозаїка Віллі Чюрклунда з книжки «Паровий котік» (цей блискучий переклад зробив львів'янин Олег Король) неначе автобіографічну повість про дитячі роки Володимира Путіна. Дуже вже багато схожих деталей, а особливо — фінал життєвої трагедії. Шукаючи пояснення вчинкам злих геніїв, ми часто звертаємося до аналогії, заглядаємо в їхнє дитинство, бо саме тоді формується те, що ми називаємо стержнем особистості. У літературі можна знайти десятки схожих з Путіним доль. Віллі Чюрклунд в оповіданні «Абель Аматус Омберг» описав найстрашнішу історію, коли людиною в житті рухають помста і честолюбство.

Усі ми були малими і хотіли комусь помститися, але виростали і про все забували. Так буває у дітей, здорових душевно. Наш герой затаїв злобу на все життя. Дитячі рани виявилися незагоєнними і ятрилися впродовж довгих років. Абель Аматус Омберг не був сильний ні фізично, ні морально. Оце надмірне честолюбство з нього так і не виросло. І він залишився на все життя моральним калікою.

Він хотів стати генієм. Він готовий був усе навколо спалити, аби досягти успіху. Світ ілюзій привів науковця-хіміка Омберга до божевільні. Розчарований і розгніваний, він зрештою робить свій вибір — підриває лабораторію, в якій проводив дослідження над вибухівкою, і гине. Російський прототип Омберга стократ страшніший, бо може підірвати всю планету. У його руках атомна зброя і кнопка від страшного чемоданчика. Він теж усе життя хотів вивищитися і довести, що кращий за усіх кривдників з його двору, де діяли вовчі закони. Або підкоряєшся старшим, або приречений на знущання. Тому хлопчина карликового зросту вибрав дзюдо і КДБ, щоб його якщо не поважали, то хоч боялися.

Гляньте на його дитячі фотографії, і багато чого зрозумієте. Жив з батьками в невеличкій кімнатці, де не було навіть ванни і гарячої води. Старші хлопчаки знущалися з хирлявого Вови. Один із них навіть хотів пізніше вибачитися, що зіпсував йому дитинство. Комплекс меншовартості переслідує його все життя. Він навіть жінок обирав вищих за себе зростом, щоб продемонструвати, який крутий мачо. А ставши господарем Кремля, захотів переплюнути ще одного карлика — Сталіна, хоч виявився його блідою пародійною копією.

Володимир Путін пережив серйозну травму в дитинстві — часто цитують швейцарського психотерапевта Філіпа Жаффе. Медик вважає, що Путін бореться з почуттям неповноцінності, а все тому, що він почувається некомфортно, бо в його дитинстві мали місце образа і травми. Трохи по-іншому слова психотерапевта повторив старший колега Путіна, який заявив, що проблема Володі в тому, що той захопився історичними романами — йому не дають спокою лаври Александра Македонського. Нещасливе дитинство, злидні, сіра зовнішність, маленький зріст, хворобливе бажання помститися своїм кривдникам — все це наклало відбиток на життя нинішнього лідера Росії. Нині він теж скидається на ображену честолюбну дитину. Цим користуються його противники, час від часу заманюючи у пастку.

Якщо до тяжких дитячих років додати ще безвихідь, яка очікує нинішнього господаря Кремля, бо в Росії дорога від влади лише одна — на ешафот, то ми отримаємо приреченого міні-Сталіна, одержимого владою і не здатного давати оцінку своїм вчинкам.

Це людина без майбутнього. Ні сім'ї, ні друзів, суцільний глухий кут. Він час від часу ховається зі своїм чемоданчиком біля Великого Кавказького хребта і намагається вилікуватися від хронічної недуги нещасливого дитинства у невеличкому гірському селищі Красна Поляна. Там він закривається від людей, бо боїться, що ця надута булька успішного лідера великої країни ось-ось лусне.

Він зазнав поразки у великій грі за життя і готовий потягнути за собою весь світ. Це той же невдаха Абель Аматус Омберг, який підірвав лабораторію і загинув, тільки його російський прототип небезпечніший, а наслідки катастрофи можуть бути жахливими. Він запрограмований повторити шлях літературного героя Віллі Чюрклунда, а якщо його не зупинити, то ще й нас за собою потягне.

Пішовши на авантюру, Путін уже не має дороги назад. Отож простує, керований невиліковною манією. Якщо не спинити цього авантюриста, то разом із ним загине весь світ. Так само, як хімічна лабораторія разом із Абелем Аматусом Омбергом.

Два на диво схожі персонажі. Ці аналогії на мене навіяла книга шведськомовного письменника Віллі Чюрклунда, яка побачили світ у перекладі Олега Короля.

Богдан КУШНІР.

Тінь не любить світла

Як вилізти з багнюки?

Не можна сказати, що Георгій Тука розгубився перед незламністю корупції, але цілком очевидно, що певним чином не розрахував свої сили. Власне, керівник Луганщини і сам вимушений визнати, що не очікував масштабів «цієї зарази», того, настільки глибоко вона укорінилася в суспільстві. Коли він призначався на посаду голови ОВЦА, був налаштований вельми оптимістично і вважав, що достатньо лише однієї його волі, щоб побороти це явище. Але вже в перші дні свого керівництва зрозумів, що у боротьбі з корупцією, по суті, немає на кого спиратися. Ті органи державної влади, яким відводиться чи не головна роль у викритті злочинних схем, — прокуратура, СБУ, поліція, податкова служба — й самі погрузли у корупції і ніяк не можуть вилізти з цієї багнюки, незважаючи на цілком реальне бажання покінчити з такою ганебною практикою.

А тим часом масштаби розкрадання державного майна продовжують вражати. Зокрема, під шумок війни на Донбасі на великих площах вирізається кремінський ліс. Кількість відсортованого за діаметром та довжиною кругляка — величезна, для його вивезення потрібно не один десяток машин. За оцінкою активістів «Зеленого світу», на одній з ділянок площею у три гектари вирізаний не «горільник», а здорові насадження. На місці лісу виникли великі лисини, і їх добре видно на фото супутників на гуглкартах. Однак цим ніхто з чиновників не переймається.

На Луганщині загрузла у корупції й медицина

Скажімо, щоб зробити лапароскопію у Сєвєродонецьку, треба заплатити 14 тис. грн., в той час, як у сусідній Харківщині у військовому госпіталі вона обійдеться вдвічі дешевше. Але більше вражає інший факт. Відомі випадки, коли вагітні жінки підконтрольної Україні території виїздять на пологи до... «ЛНР» чи «ДНР». Як з'ясовується, там вони обійдуться значно дешевше. «Ми вже дійшли до абсурду! — не приховує свого обурення керівник обласної військово-цивільної адміністрації. — Статистика таких випадків поки що мені невідома, але цю інформацію вже підтвердили і Головне управління зовнішньої розвідки, і департамент охорони здоров'я, і користувачі Фейсбуку».

У протиборстві з «цією заразою суспільства» очільник області вирішив використати ще один прийом — широку участь громадськості і висвітлення фактів корупції на широкий загал за допомогою ЗМІ. Логіка такого прийому проста: тінь не любить світла, і як тільки потрапляє під промені сонця, — зникає. Власне, нічого нового Тука не придумав, але йдеться не про форму, а зміст. Григорій Борисович вже не раз говорив, що його дратують різні діячі та громадські організації, які звертаються до нього не з пропозиціями, а вимогами. «Я завжди кажу їм: приходьте і працюйте. На жаль, коли з'являлася можливість долучитися до реальної справи, всі ці активісти зникали», — розповів він. І ось нарешті знайшлися люди, які так само, як і керівник області, готові ризикувати своїм життям та здоров'ям, аби зламати хребет корупції.

Це буде невидимий фронт

Сьогодні в області створена громадська організація «Східний центр протидії корупції», на яку голова ОВЦА покладає великі надії. Можливо, хтось скаже, що це черговий проект мильної бульбашки, автори якої мають за мету добре пропіаритись. Але, схоже, що це не так. Якщо коротко окреслити ті завдання, які ставить перед собою ця організація, то вони такі: збирати потрібну інформацію про корупційні діяння і передавати її певним органам. Усі члени організації не публічні, крім двох-трьох людей, які матимуть зв'язки зі ЗМІ. Отже, це невидимий фронт.

Організація — не новачок у справі боротьби з корупцією. На її рахунку вже низка досліджень, зокрема, по мафії у вугільній промисловості, по ряду підприємств. Незабаром за матеріалами організації будуть проведені кадрові висновки по одному з них, і корупційне керівництво буде змінено. За словами організатора центру Павла Лисянського, він і його однодумці постійно шукали надійного партнера і союзника, який так само прагне покінчити зі свавіллям. І ось знайшли його в особі Георгія Туки. За його підтримки працювати легше. Всі випадки корупції документуватимуться і передаватимуться очільнику ВЦА, а далі — вищому керівництву країни. «Звичайно ж, працюватимемо спільно з правоохоронними органами, — уточнює Павло, — десь вони нам допоможуть, десь — ми їм». І в той же час він не виключає, що після звернень у ці інстанції матеріали можуть там і залишитись, їм не дадуть дії. «Тому головна наша зброя у боротьбі з корупцією — публічне розголошення того чи іншого випадку», — пояснює Павло.

Перш за все він розраховує на реакцію та допомогу населення. Та тут, певно, можуть виникнути великі труднощі. Не можна не враховувати ментальність наших людей. У себе на кухні вони всі істинні борці з корупцією, знають, як з нею боротись, із ким конкретно і як можна зламати систему. Але коли доходить до справи — пасують, бояться, а пропозиції стосовно повідомлення про різні факти зловживання сприймають як стукацтво.

Павло Лисянський не розголошує кількість людей в організації, лише запевняє, що їх достатньо, щоб охопити своєю роботою Луганську, Донецьку області та частину Харківської. Організація розділена на дві структури — одна збирає потрібну інформацію, інша веде розслідування: є факт порушень та зловживань чи немає. Центр займається так званою низовою корупцією, тобто тією, що виникає в регіоні. На місці з нею ще можна справитись. А от коли вона тягнеться до самого Києва, то тут, певно, повноважень і сил громадських діячів не вистачить. То вже інша історія.

Павло ВОРОНЦОВ.

На знімку: Георгій Тука.
Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Зневажливе слово «мусор» не має права на існування

Начальник Головного управління Національної поліції Луганської області Юрій Покиньборода стверджує, що не бере хабарів, не кришує контрабанду, не займається корупцією й готовий регулярно в прямому ефірі проходити перевірку на поліграфі.

ДОВІДКА

Полковник міліції Юрій Покиньборода з 2014 року служив на передовій, будучи командиром батальйону спеціального призначення «Київщина», потім був начальником Департаменту МВС України з організації роботи з батальйонами спеціального призначення. У жовтні 2015-го призначений начальником Головного управління Національної поліції в Луганській області.

Перше, з чого він почав на новій посаді, — провів перевірку фінансового підрозділу. Хоча результати такого аудита й були передбачувані, але те, що вдалося виявити, вражало своїми масштабами. Керівник фінансового відділу одразу ж був відсторонений від роботи, а Покиньборода замкнув усю бухгалтерію на себе. Перевіряв кожен папірець, перераховував кожен кошторис, і, як виявилося, не дарма. Уже через місяць у поліції з'явилися гроші, на які купили канцтовари, гуму для транспорту, акумулятори та інше.

Далі своїм наказом Юрій Покиньборода відсторонив від посади начальника автогосподарства управління. Підстави для цього були досить вагомі, і вони знов-таки стосувалися неправомірної розтрати бюджетних коштів. А почалося все з рахунку на придбання запчастин для поліцейського «Опеля». В документі вказувалося, що для його ремонту необхідно 24 тис. грн. За допомогою Інтернету начальник поліції поцікавився цінами на деталі й побачив, що їх вартість за кошторисом завищена вдвічі. Крім того, з'ясувалося, що необхідні запчастини насправді підходять для автомобілів «Тойота», «Шкода» і «Фольксваген» і аж ніяк не для «Опель Омега».

Наступного ранку начальник автогосподарства приніс рахунок, у якому сума була вже на 14 тис. грн. менша. Але це його не врятувало. Зараз цей полковник несе службу на одному з блокпостів.

Велику недостачу, а конкретно — 1 млн. 148 тис. грн. — було виявлено на продуктових складах, фіксується розкрадання на складі одягу.

Аналізуючи діяльність начальника поліції, неможливо не запитати: хіба в його функції входить перевірка кошторисів та інших фінансових документів і куди ж, зрештою, дивляться співробітники управління внутрішньої безпеки Національної поліції, які зобов'язані боротися з корупцією й іншими злочинами в правоохоронних органах? Юрій Покиньборода відповідає так:

— З моменту мого призначення на посаду керівника обласної поліції співробітники цього управління фактично не працюють. Понад те, зливають інформацію зі скарг на хабарників. Наприклад, чотири інформації про хабарі вони успішно злили зацікавленим особам, яким мали одягти наручники і посадити в СІЗО. Я пообіцяв, що всі співробітники цього управління пройдуть детектор брехні, їх подальше перебування в органах поліції під великим сумнівом. Після цього вони запрацювали — почали шукати на мене компромат. Але я не з тих, хто здається.

Юрій Покиньборода зізнається, що суми відкатів, які, як стверджують, одержувало колишнє керівництво поліції, його вражають. Називали цифру в 6 млн. грн. щомісяця. У перші дні на новій посаді траплялися просто приголомшливі моменти, коли до нього в кабінет заходили, скажімо, таксисти й запитували: «А кому тепер віддавати гроші за «дах»? Вам чи комусь іншому?» Щоб покінчити з таким кришуванням, у поліції зібрали представників таксистів, автоперевізників, збирачів металобрухту й роз'яснили їм нову політику правоохоронців: працювати чесно, за законом. Але й від підприємців зажадали того само. Після таких зустрічей перевізники й «металісти» зітхнули з полегшенням, але... переступити через недовіру до поліції поки що не готові. Дуже вже живуча стара система.

І ще одна важлива умова в боротьбі з корупцією на місцях — це боротьба з корупцією в Міністерстві внутрішніх справ і Національній поліції. Юрій Покиньборода говорить про це відкрито й підтверджує серйозними фактами. Хоча міліція й змінила свою назву, але порочну практику, систему зламати не вдається, тому зневажливе «мусор» і продовжує жити.

На знімку: Юрій Покиньборода.

Фото прес-служби головного управління Національної поліції в Луганській області.

ЮРИДИЧНА КОНСУЛЬТАЦІЯ

Творчість не лише задоволення, а й винагорода

Я нині перебуваю у зоні АТО. У лічені вільні хвилини підготував нарис про події, наше життя та побратимів та хочу направити його до газет та журналів — може, хтось опублікує. Хлопці кажуть, що за матеріал мені ще й заплатять гонорар. Чи справді це так?

Олег ЧЕРИНЕЦЬ.

Відповідно до Цивільного кодексу України, первинним суб'єктом авторського права є автор твору. Об'єктами авторського права є твори, а саме літературні та художні твори, зокрема статті та інші письмові твори.

Використанням твору є його опублікування (випуск у світ). За використання твору відповідно до ст. 445 Цивільного кодексу України автор має право на плату за використання його твору.

Відповідно до ст. 33 Закону України «Про авторське право і суміжні права», авторська винагорода визначається у договорі у вигляді відсотків від доходу, отриманого від використання твору, або у вигляді фіксованої суми чи в іншій спосіб. При цьому договір про використання (опублікування) твору в періодичних виданнях (газетах, журналах тощо) може укладатися в усній формі.

Отже, учасник АТО, який підготував матеріал та надіслав його до газети, журналу чи дав інтерв'ю, має право на отримання гонорару у разі опублікування цього матеріалу, інтерв'ю.

Олена БЕСПАЛЬСЬКА.

У НОМЕР

Волонтерів визнали янголами добра

Одразу два лідери місцевої громади стали переможцями регіонального конкурсу «Благодійна Херсонщина-2015», у рамках якого відзначали найкращих доброчинців, меценатів та волонтерів. Депутат Дніпровської райради обласного центру Віталій Гузенко на базі судноремонтної компанії налагодив безплатне відновлення військової техніки, що повернулася із зони АТО. На його рахунку — чотирнадцять відремонтованих машин, а також бронежилети, каски, взуття, придбані для добровольців і мобілізованих земляків. Інший депутат тієї ж райради Олег Баркаренко створив благодійний фонд «Серця України», який взяв на себе ремонт автомобілів для військових частин. Тож бурштинові статуетки «Янгол добра» переможці конкурсу отримали заслужено.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.
Херсонська область.

Заклали гроші на лікування бійців

Цьогоріч на медичні потреби військових Івано-Франківщини в обласному кошторисі закладено два мільйони гривень. Таку цифру на зустрічі з представниками Центру допомоги учасникам АТО та волонтерами озвучив директор департаменту охорони здоров'я ОДА Мирон Матейко. Кошти передбачено на лікування учасників антитерористичної операції та членів родин загиблих у бойових діях на сході країни та під час Революції Гідності.

За словами головного медика області, до лікувальних установ області уже звернулося 1 895 учасників АТО (з них — 797 демобілізованих бійців), 102 цивільні особи, які прибули з Донбасу. Стаціонарно пролікувалося 564 особи.

Галина БРУХАЛЬ.
Івано-Франківська область.

Авдіївка. Промзона

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Війну стримують Мінські домовленості. Ми їх змушені виконувати і виконуємо. Небезпека криється в тому, що росіяни, посилаючись на порушення, можуть ввести свою регулярну армію, назвавши її миротворчим контингентом. Так було під час війни в Грузії. Те, що інструктори з Росії і окремі підрозділи й так воюють на нашій території, відомо всьому світу. Але їх тут нібито немає. Забезпечення своїх найманців зброєю під виглядом російських гуманітарних конвоїв теж не таємниця. Тому нам потрібно знаходити розумний баланс між бажаннями і можливостями, що, власне, і робить політичне керівництво України.

Командир 58-ї Сумської бригади полковник Сергій Заболотний на моє запитання, чи може він розповісти щось оптимістичне, відповів ствердно. Каже: нині його підрозділ отримує повне забезпечення — харчування, форма, озброєння. Якщо порівняти з 2014-м — то це небо і земля. Наприклад, бригада повністю забезпечена сучасними засобами зв'язку.

Сергій Заболотний — модерний український офіцер нового покоління. Військовий інститут закінчив 1997 року, нині навчається в академії. Мені запам'яталось наше телефонне знайомство влітку 2014-го. Тоді полковник Заболотний був заступником командира 30-ї бригади і разом з 2-м батальйоном стояв у одному з найгарячіших місць на Веселій горі під Луганськом. На мій дзвінок спокійний голос інтелігентного полковника на тлі артилерійської канонади відповів: «Вибачте, будь ласка, я зараз зайнятий, керую боєм. Зателефонуйте трішки пізніше, і ми поговоримо».

Сергій В'ячеславович розповідає: «Що таке сіра зона? Я не можу зрозуміти й досі. Ми просто вирівняли лінію оборони, бо до цього підрозділи впирались у ліс, а це дуже неграмотно з військової точки зору». Полковник Заболотний каже, що поки на позиціях присутні спостерігачі ОБСЄ — є тиша. Наші закопуються, терористи закопуються. ОБСЄ поїхало — починається стрілянина, війна снайперів...

Звичний вечірній бій у промзоні.

Крайній блокпост. Далі — окупована територія.

Найбільше полковника в Авдіївці вразила завуч однієї школи. Бійці 58-ї бригади перед Новим роком привезли в школу ялинку, печиво, згущонку. Завуч плакала від недовіри і радості, бо їй казав російський телевізор, що «укропи» не можуть так чинити.

До речі, про телевізор. В Авдіївку їдуть не тільки українські журналісти, а й російські. Довелось побачити сюжет РТР про ці події. Журналісти перебігали по дачних ділянках. У кадрі миготіли траншеї, прокопані під будиночками через погреби. Агресори не шкодують людського майна, на відміну від наших солдатів. І ось у сюжеті РТР у камеру залазить саме продукт їхньої телепропаганди. Зрозуміло, що чоловік місцевий, донецький, років 35—40, на вигляд старший. Слідів життєвого успіху й інтелекту на обличчі не видно: «А можна, я скажу? Я буду різати «укропів»!»

...На нашому опорному пункті в промзоні спокійний і розважливий командир підрозділу розвідки Володимир Регеша «Санта» (має п'ятеро дітей віком від 6 місяців до 22 років, є кого захищати) розповідає, що сюди вони разом із 74-м батальйоном зайшли 4 лютого. Мали завдання протриматись одну ніч. Та ніч була страшна, з мінометним та артилерійським обстрілом. Але вони втримались. Наступного дня зайшов 16-й батальйон 58-ї бригади. З 4 лютого втрати українських воїнів — 5 загиблих, у сепарів — до 100.

Командир 16-го окремого Полтавського мотопіхотного батальйону 58-ї Сумської бригади Олег Громадський.

Командир підрозділу розвідки Володимир Регеша «Санта».

Коли зайшли на завод, «Санта» знайшов журнал охорони. Останній запис сторожа такий: «Замки цілі, вікна повибивані. Скрізь валяються осколки. Пішло воно все на... Слава сторожам! Слава Україні!»

Командир 16-го окремого Полтавського мотопіхотного батальйону 58-ї Сумської бригади Олег Громадський розповідає, що батальйон і раніше займав позиції у районі промзони. Але противник проводив диверсійну роботу, і військовики змушені були укріпити позиції, наростити угруповання. Нині в батальйоні демобілізується багато військовослужбовців. Поїхали наші представники в місце дислокації шукати контрактників. Одразу прийшло 80 чоловіків записуватись, але коли дізнались, що служити потрібно на сході, в Авдіївці, а не вдома — половина відмовилась. Комбат також вважає, що держава має більше уваги приділяти батальйонам добровольців, зокрема тим же бійцям «Правого сектору». Вони сміливі й мотивовані. За ними тягнуться і бійці ЗСУ. Не можна розкидатися такими кадрами і втрачати їх. На державному рівні потрібно думати, як застосувати такі підрозділи, а не бюрократизувати ситуацію.

Також Олег Громадський каже, що солдати не завжди відчувають підтримку суспільства. Народ повинен розуміти, що в країні йде війна.

...Разом із командиром розвідки 58-ї бригади хащами, які тут називають «в'єтнамом», біжимо до крайньої позиції — «будинку Павлова». Перед будинком на відстані пострілу — ворожий передній край. Нас зустрічають стомлені розвідники. Якщо сказати просто — їхня робота сьогодні була результативною. Майже цілу ніч тривав бій. Але все добре — атаки відбили, втрат немає.

Майже два роки Україна воює, обстоює свою незалежність від російського агресора. На передовій ідуть бої, гинуть наші патріоти. У великих містах населення живе і відпочиває. Навіть у центрі Авдіївки, за кілька кілометрів від окопів, працюють магазини й бари. Працює Авдіївський коксохім. З окупованої території на завод щодня справно йдуть ешелони з вугіллям, відвантажується продукція. Ми не проти, хай собі люди працюють. Та ніяк не можна звикнути до цих парадоксів дивної війни, яку вже перестали називати антитерористичною операцією.

...Великий бізнес, а за пару кілометрів — смерть солдатів. Хоча якщо подивитися з другого боку — у цьому світі так було завжди.

Олександр КЛИМЕНКО.
Фото автора.

Більше фото тут — www.golos.com.ua

Спостерігачі ОБСЄ — щоденні гості у промзоні.

Собі і людям

Більшості добрих справ бракує «піару». Мало хто в Сумах знає, що в місті з'явилася благодійна організація, яку заснували переселенці з Донбасу. Але головна новина не в цьому, а в іншому: благодійники надають допомогу не лише землякам-переселенцям, а й місцевим жителям-сумчанам. «Битий небитого везе» — щось таке чи близьке до цього.

Сепаратисти забрали все

«Добро в кожен дім» — так називається ця регіональна організація допомоги кризовим сім'ям. Очолює її переселенка з Донецька Марина Лозикова. Невеличке приміщення обладнали в Сумах на вул. Леваневського, 26. Виділив його міськвиконком. Добре, що воно збереглось у комунальній власності — хоч за оренду не треба платити. Але за великим рахунком, ще невідомо, хто кому винен, бо переселенці власними силами зробили у приміщенні, яке належить територіальній громаді, по-справжньому капітальний ремонт. Від оплати комунальних послуг їх також ніхто не звільняв. У коридорі стоять стелажі, але вони порожні — резервні. Ущерть заповнені, до самісінької стелі — стелажі за дверима, у які непотрібно стукати.

Марина Лозикова разом із чоловіком та дітьми переїхала із Донецька до Сум влітку 2014 року. Дітей троє, наймешому на той час було лише півроку. Не треба мати багатої фантазії, аби уявити, що відчула сім'я на новому місці. Хоч починали не зовсім з нуля, бо Марина — вроджена сумчанка, тут у неї залишились і родичі, і знайомі.

— Поселила нас рідня у зовсім порожню квартиру, — розповідає Марина. — Її виставили на продаж, через це там не було ні стола, ні ліжка, ні стільців — нічого.

— А якщо для цього житла знайдеться прийнятний покупець? — запитую я.

— Ну, тоді доведеться шукати іншу квартиру. Інших варіантів не існує.

Автомобіля у сім'ї немає, вибирались із Донбасу на поїзді. Що в руках донесли, те тепер і є, решту довелось покинути.

— Головне було — діти, — говорить Марина. — Але коли ми виїжджали, не могли навіть продуктів для них купити, бо гроші закінчились, а банкомати вже стояли порожні.

— Коли ви приїхали до Сум, хто вам допомагав?

— Допомагали нам добрі люди. Щось дали родичі, щось сусіди, щось — інші прості сумчани. Ми одразу почали шукати роботу, але із цим також було непросто. Я — із дитиною на руках, якій ще немає і року, Олег за професією шахтар, а шахт у Сумах — жодної. Пішли ми до центру зайнятості — перенавчатися. Олег одержав водійські права. Поступово оформили всі виплати на дітей і на нас, передбачені законодавством. І ось так, потихеньку-потихеньку, стали на ноги. Чоловік зараз працює у будівельній компанії, але вже готовий до того, аби відкрити власний невеличкий бізнес. Зараз беремо участь у гранді благодійного фонду «Карітас» для внутрішньо переміщених осіб, запропонували наш проект і впевнені у своїх силах.

Допомогли тобі — допоможи іншим

— А з чого почалась ваша благодійна діяльність?

— Наша сім'я дуже потерпала, і тому я почала шукати на різних сайтах, у волонтерських блогах варіанти, за що можна зачепитись. Ми звертались-звертались-звертались — і нам почали відповідати, щось пропонувати. Поступово у нас з'явилося стільки речей, що вони вже не поміщались у кімнаті. Одяг, взуття, меблі, дитячі іграшки, навіть продукти харчування. І я подумала: у нас всього вже так багато, а є ж люди, в яких нічого нема. І ми почали працювати з сім'ями, які опинились у складних життєвих ситуаціях, пропонувати їм допомогу. Це не лише сім'ї переселенців. Серед наших підопічних чимало сумчан, жителів навколишніх сіл. Не так давно приходила бабуся, котра живе неподалік. Вона самотня, пенсія дуже маленька. Ми їй дещо підібрали — кофту, куртку, кашне... Допомагаємо вже не лише речами. Збираємо кошти на лікування, звертаємось із цим до доброчинців, до міжнародних організацій. Потоваришували із благодійними організаціями Німеччини, знайшли друзів в інших державах. Вони там проводять ярмарки, організовують для нас інші акції, збирають і висилають нам гроші. Люди приносять нам чеки, не вказані суми, витрачені на ліки, на хірургічні операції — і цього для звітності досить. В нашій державі також маємо надійних партнерів, зокрема, благодійний фонд «Сагасітас — Україна».

Хто хоче, той працює

Поки ми розмовляємо, двоє жінок перебирають речі на стелажах, шукають для себе щось підходяще. Виявляється, також переселенці. Тікали із Горлівки. Діана вже на останніх тижнях вагітності, тому складає до великого пакета і для себе, і «для того хлопця». Точніше, для дівчинки, якщо вірити апарату ультразвукового дослідження.

— Діану ось збираємо до пологового будинку, — говорить Марина Лозикова. — Купити все, що потрібно малюку, для них нереально. Ми будемо замовляти в Німеччині для цієї сім'ї дитячий візочок, ліжечко, памперси, інші речі. Можливо, доведеться попросити ванночку.

Друга жінка виявляється Діаниною мамою. Інна Антонюк працювала в Горлівці лікарем-епідеміологом. Вона каже, що за все доводиться платити, хоч і показують документи, що Діана — переселенка. Ось треба проколоти препарат, а це коштує дві тисячі гривень. Пані Інна живе у Ржищеві Київської області, у гуртожитку для переселенців. До Сум приїхала, аби допомогти ще зовсім юній доньці у відповідальний період її життя. Бо зять — шахтар, стабільної роботи в Сумах поки що не має, займається активними пошуками, тому, коли з'явиться маля, без бабусиних послуг молода сім'я не обійдеться.

Інна Антонюк говорить, що найгостріша проблема для переселенців — житлова. Працевлаштуватись також непросто, але всі, хто цього хоче, роботу знаходять. Дехто трудиться і на двох, і на трьох місцях — коли сім'ї потрібні гроші, треба хапатися за все.

— Але багато хто переселяється з Донбасу із зовсім іншою установкою, — додає М. Лозикова. — Мовляв, у мене там було все, але через вас мене звідти вигнали, тому тепер не змушуйте працювати, а утримуйте. А я ще й перебиратиму тим, що мені пропонуватимуть. І ось через таких страждає решта, такі, як Діана та її мама. Бо починають перевіряти списки переселенців на соціальні виплати, а там виявляється купа «лівих» прізвищ. І через це всі виплати заморожують.

— Сюди приїхали нас три сім'ї родичів, — продовжує свою історію Інна Антонюк. — У всіх у Горлівці було житло. Три квартири там залишили, а тут немає жодної. Тільки через це багато хто повертається на Донбас. У Ржищеві, у нашому гуртожитку, вже кілька разів лякали, що скоро виселятимуть.

— А ви зараз не шкодуєте, що виїхали з Горлівки?

— Ні, звичайно. Квартиру тільки жалко. Ми жили в самому центрі міста. Але перед від'їздом кілька ночей спали у коридорі, подалі від вікон, бо звідти сипалось скло. Від вибухів все ходором ходило...

Документально

На Сумщині зараз майже 17 тисяч переселенців із Криму і Донбасу. Серед них близько чотирьох тисяч дітей, а інвалідів та літніх людей більше семи тисяч. Для їх тимчасового розселення виділили лише дві тисячі місць. Як правило, така «пільга» надається лише дітям-сиротам, дітям-інвалідам та одинакам похилого віку.

Регіональна громадська організація «Добро в кожен дім» здійснює постійний соціальний супровід не менш як 300 сімей.

Володимир ЧЕРНОВ.
Сумська область.

На фото автора: Марина Лозикова.

Три дні поранений боєць не залишав бойових позицій

Відразу дві медалі отримав 29-річний житель села Хорупань Млинівського району Рівненської області Михайло Котуза. Як учасник АТО, захисник Вітчизни і як боєць, який торік із осколковим пораненням не покидав бойової позиції й, тамуючи біль, ще три дні прикривав відхід бойових побратимів в самому центрі сумнозвісного Дебальцевого.

Михайло Котуза прослужив в зоні АТО тринадцять місяців. Демобілізувався торішньої осені, а потрапив на передову в період, коли найгарячішою точкою на сході України було місто Дебальцеве. Саме там й відбулося його перше бойове хрещення.

— Нам надійшов наказ прикривати частини, що виходили з міста з бойовою технікою, — розповідає сержант, — і ми зайняли відповідні позиції. Сепаратисти спробували прорвати нашу оборону. Не вдалося. Тоді почали обстрілювати з мінометів та гармат. Після вибуху, що стався неподалік, я відчув, як щось обпекло ногу. Потекла кров. Зрозумів, що це осколок. Зібрався з силами, дістав медкомлект, зробив укол, самотужки перев'язав рану. Отак з осколком воював ще три дні. Виходив із Дебальцевого одним із останніх. Зверху на броні БМП. Лише після цього мене доправили до госпіталю. Врешті, ще гарячіше, запекліше, ніж в Дебальцевому, нашій частині було в Нікішиному під час вуличних боїв. Там сепаратисти проглядалися, як то кажуть, на відстані протягнутої руки. Нам таки вдалося вибити їх на околицю, а потім змусити відступити. Понюхав пороху я і в Станиці Луганській. Бачив усяке: і командирську бездарність, і проблеми з боєприпасами, і звичайнісіньку халатність. Але найголовніше, що закарбувалося, — це бойовий дух простих вояків. Тих, які, справді, і серцем, і тілом за Україну. Цей дух, як я наяву переконався, міцнішав з кожним днем.

Що ж стосується нагород, то Михайло Котуза зізнається: про них навіть і не думав. Після демобілізації працевлаштувався, поринув в мирну працю. І раптом — звістка відразу про дві медалі.

— Нагороди сприймаю радше не як щось особисте, — каже учасник АТО, — а як шану усьому своєму взводу, в якому, так сталося, рани дістали буквально всі бійці. На жаль, один побратим загинув. Нині збираємося усі гуртом (хто вижив) поїхати на його батьківщину в Тернопіль, аби на могилі вклонитися його світлій пам'яті.

Євген ЦИМБАЛЮК.
Млинів
Рівненської області.

На знімку: Михайло Котуза з нагородами, отриманими через півроку після демобілізації.
Фото Євгена ЦИМБАЛЮКА.

АКТУАЛЬНО

Англійська мова до роботи доведе

У місті Балта Одеської області стартувала програма вивчення англійської мови для вимушених переселенців.

Навчання, організоване за підтримки відділу преси, освіти та культури Посольства США в Україні, проходитиме через систему Canvas. На персональну сторінку кожного учасника проекту приходять завдання, які потрібно виконувати.

Двічі на місяць із учнями зустрічатиметься й консультуватиме їх викладач англійської мови, завуч балтської міської школи №3 Оксана Лойтаренко.

Програма розрахована на чотири місяці. Організатори впевнені, що за цей строк переселенці зможуть опанувати діловою англійською, що збільшить їхні шанси в пошуку роботи.

Кирило ВОРОНКОВ.
Одеська область.

Чиновник міськради загинув на передовій

Ніде правди діти, слово «чиновник» ми здебільшого вживаємо з негативним відтінком. Але вони також різні бувають. Головний спеціаліст управління соціальної політики Тернопільської міської ради Андрій Питак, якого журналісти поважали за аргументовані коментарі, навіть не думав про те, щоб ухилятися від служби. Прийшла повістка — пішов в армію. Служив навідником аеромобільно-десантної роти 80-ї бригади. Минув рік з часу мобілізації, і Андрій ось-ось мав повернутися додому. Не судилося. 34-річний чоловік був серед трьох бійців, які 1 березня загинули під час виконання бойового завдання. Їх машина підірвалася на Луганщині на фугасі між населеними пунктами Новотошківське і Гірське.

Інформація про земельні ділянки для учасників АТО — у відкритому доступі

Альбоми-атласи зарезервованих для учасників АТО наділів на Тернопільщині постійно оновлюються. На 1 березня у них значаться 323 земельні масиви загальною площею понад три тисячі гектарів. Інформація про це міститься у відкритому доступі на сайті головного управління Держгеокадастру в області. Найбільший вибір площ — у Козівському і Шумському районах. Загалом дозволи на розробку землевпорядної документації на наділи площею 736 гектарів отримали понад 2,6 тисячі учасників АТО.

Людмила НАКОНЕЧНА.
Тернопільська область.

«Банк речей» для вимушених переселенців

У Кременчуці створюють «банк речей» для вимушених переселенців зі сходу та родин учасників АТО. Діятиме він на базі територіального центру соціального обслуговування Автозаводського району. Представники міської влади вже повідомили землякам адресу, за якою кожен бажаючий може принести речі повсякденного вжитку, одяг та взуття для згаданих категорій громадян. За необхідності доправити все те до згаданого «банку» можуть і соціальні працівники — варто лише повідомити їм про наміри допомогти ближньому.

Подібний збір речей у наддніпрянському місті влаштовують і громадські організації. Та деякі з них роблять це тільки епізодично, переважно задля самореклами, звичайнісінького піару їх активістів чи політиків у ЗМІ. Водночас діяльність згаданих «банкірів» із числа соціальних працівників буде системною. Зрештою, саме вони краще за інших знають реальні проблеми своїх підопічних. Тож обов'язково дбатимуть про те, щоб зібрана мешканцями міста «гуманітарка» потрапляла до тих, хто такої допомоги небайдужих потребує найбільше.

Василь НЕЇЖМАК.
Полтавська область.

На Херсонщині прокуратура зашкодила спробі заволодіти набережною курортного селища Залізний Порт. Там кілька підприємців звели під виглядом тимчасових споруд капітальні генделики, нічні клуби та магазини, а потім намагалися отримати у власність набережну для їх обслуговування, *дізнався наш власкор Сергій Яновський*

На Сумщині знайшли невеличкі поклади бурштину, коли чистили ставок у Тиманівці Шосткинського району. Місцеві жителі одразу ж заявили: бурштину небагато, тому їхати з помпами не слід. Але сподіваються, що через знахідку почистять ставки і в сусідніх селах, *повідомляє наш власкор Володимир Чернов*

Шини для чиновників принесли учні і вчителі

Акцію протесту проти закриття навчального закладу під стінами райдержадміністрації у райцентрі Муровані Курилівці на Вінниччині провели учні і вчителі місцевої ЗОШ № 2.

— Наша школа зекономила півмільйона гривень, а її хочуть закрити, — розповіла директор Людмила Пушкар. — Про такий «подарунок» вперше дізналася на засіданні колегії районного відділу освіти. А колегію проводили саме на базі нашої школи, тобто кращого навчального закладу. Як відро води на голову вилили.

Представники батьківського комітету ходили на прийом до голови райдержадміністрації Сергія Ладана. Він обіцяв, що питання оптимізації детально вивчатиметься за участю всіх зацікавлених сторін і тільки тоді прийматимуть рішення. Начальник відділу освіти Петро Багрій запевняв колектив, що ніхто не збирається закривати школу.

— Після цього ми дізналися, що в обласний департамент освіти з району передали лист з пропозицією про закриття закладу уже з першого вересня нинішнього року, — продовжує директор. — У нас навчається понад 200 учнів. Їх планують перевести в школу № 1. Пояснюють це економією коштів. А наша школа протягом року зекономила 505 тисяч гривень. Насамперед на опаленні. У нас установлено твердопаливні котли, у приміщенні постійно тепло. Економимо на інших витратах. Навіть власні комп'ютери вчителі приносять на уроки. Ми вже продемонстрували економію, а тепер нас хочуть закрити, щоб економити? Парадокс!

До приміщення райдержадміністрації прийшли вчителі, учні, батьки дітей. Принесли діжки, палиці, діти били ними, як у барабани. Тут же були вже традиційні для акцій протесту шини. До протестувальників вийшли голова РДА Сергій Ладан, його заступник Валерій Козачишин та керівник відділу освіти Петро Багрій. Очільник району знову повторив, що питання уважно вивчається. При ухваленні рішення обов'язково врахують інтереси колективу. У райцентрі є ще два освітні заклади — школа № 1 та школа-інтернат. Директора ЗОШ № 2 дехто звинуватив в тому, що вона втягує у розв'язання проблеми учнів.

Під час акції протесту під стінами райдержадміністрації у райцентрі Муровані Курилівці.

— Нинішнє покоління дітей виросло на двох Майданах, — каже пані Людмила. — Вони активніші, ніж вчителі та їхні батьки. Можна було б школярам заборонити приходити на площу. Нині у школі канікули. Та вони все одно б прийшли з батьками. Краще робити все організовано.

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.

Фото надано учасниками акції.

Ближче до людських сердець

Завдяки проекту МОЗ України «Поліпшення охорони здоров'я на службі у людей», підтриманого Світовим банком, на Волині цього року відремонтують і реконструюють 31 приміщення під амбулаторії первинної медико-санітарної допомоги.

Усі будівлі безплатно надані місцевими органами влади. Переважна більшість з них — це нинішні фельдшерсько-акушерські пункти, однак є і приміщення лікарень, шкіл, дитсадків, сільських рад. Орієнтовна вартість реконструкції — приблизно 90 мільйонів гривень.

Якщо у складі кожного з наявних ФАПів є фельдшери, медсестри і санітарки, то в штат новостворених амбулаторій будуть введені ще й посади сімейних лікарів, оплата праці яких здійснюватиметься коштом обласного бюджету.

Проект передбачає не лише створення нових амбулаторій і робочих місць, а й оснащення їх медичним обладнанням, препаратами, укомплектування автомобілями, створення електронного реєстру пацієнтів із хворобами системи кровообігу, навчання медичного персоналу. Основна його мета — зниження інвалідності та смертності від цих хвороб шляхом підвищення якості надання медичної допомоги.

Максим СОЛОНЕНКО.
Волинська область.

В очікуванні почесного призу

Івано-Франківськ вдруге увійшов у п'ятірку кращих міст, які претендують на Почесний Приз Європи. У списку на отримання найвищої нагороди Парламентської асамблеї Ради Європи також міста Бамберг та Зінцинг (Німеччина), Жирона (Іспанія), Люблін (Польща). Для фінального відбору буде підготовлено короткометражний фільм про Івано-Франківськ, який висвітлюватиме його євроінтеграційну діяльність. Остаточне рішення ПАРЄ прийматиме 19 квітня 2016 року, повідомили у відділі міжнародних зв'язків, туризму та промоції міста.

Галина БРУХАЛЬ.
Івано-Франківська область.

ДОВІДКОВО

Щорічно Парламентська асамблея Ради Європи оголошує конкурс на здобуття муніципалітетами чотирьох високих нагород — Європейського диплома, Почесного прапора, Почесного знака та Призу Європи. Оскільки Івано-Франківськ уже має три нагороди, то цього разу він змагатиметься за Приз Європи. 2005 року місто отримало свою першу відзнаку — Європейський диплом. 2008-го громаді було урочисто вручено Почесний прапор. У рік свого 350-річчя обласний центр здобув Почесний знак.

У парку з'явилася алея морських прикордонників

В одеському парку Перемоги з'явилася алея із шістдесяти саджанців, присвячена морякам-прикордонникам. З ініціативи ветеранської організації Одеського загону Морської охорони моряки-прикордонники та члени їхніх родин висадили в парку молоді дерева клена, акації й липи (на знімку).

Двоє бійців Одеського загону Морської охорони загинули під час виконання завдань з охорони кордону в зоні антитерористичної операції — старший лейтенант Денис Пєтухов і старший матрос Євгеній Колесніченко. А понад сто морських прикордонників, що побували в зоні АТО, нагороджено урядовими й відомчими відзнаками. Згодом прикордонники загону планують установити на алеї монумент, який увічнить мужність і героїзм побратимів.

— Символічно, що під час закладення алеї зібралися і ветерани, і прикордонники дійсної служби, і зовсім ще юні члени їхніх родин. Такий зв'язок поколінь завжди важливий. Молодь із задоволенням переймає досвід старших товаришів, — каже заступник командира, начальник відділу персоналу Одеського загону Морської охорони Держприкордонслужби України капітан 1-го рангу Володимир Капляр.

Кирило ВОРОНКОВ.
Одеська область.

Фото Держприкордонслужби України.

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

Створять кардіохірургічний центр

У Тернополі створять кардіоцентр. Незважаючи на те, що рівень захворюваності на серцево-судинні недуги постійно зростає, тут досі не було профільного медзакладу. Місцеве населення лікувалося в інших регіонах. З обласного бюджету Тернопілля щороку перераховувались чималі кошти львівським лікувальним установам, які приймали пацієнтів-сусідів. Коштуватиме центр приблизно 40 млн. гривень, 21 мільйон вже виділено. На завершенні — проектна документація. Левова частка коштів піде на закупівлю сучасного медобладнання, що дасть змогу робити операції на відкритому серці. До складу центру увійде операційний блок, який працюватиме цілодобово, відділення анестезіології та інтенсивної терапії тощо.

Людмила НАКОНЕЧНА.
Тернопільська область.

Придбали захисні костюми для рятувальників

Органи самоврядування та доброчинці Херсонщини заходилися власним коштом оновлювати екіпірування рятувальників. Рада міста Гола Пристань придбала для місцевої Державної пожежно-рятувальної частини № 8 дев'ять комплектів захисного одягу виробництва Великої Британії. «Обладунки» нового покоління дають змогу йти просто у вогонь і певний час працювати в епіцентрі загоряння.

Надалі модернізацію обладнання рятувальників очільники міської громади обіцяють продовжити.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.
Херсонська область.

ЦИФРА

4,8 тис. кв. метрів

ямковості ліквідували на Львівщині дорожники упродовж минулого тижня. За словами начальника Служби автомобільних доріг області Руслана Кандибора, на це використали понад 629 тонн асфальтобетонної суміші та 305 тонн щебеневих матеріалів.

Христина ГОРОБЕЦЬ.

Країна Вранішнього Сонця допомагає райлікарням

У рамках програми «Кусаноне» уряд Японії надав для покращення медичного обслуговування населення 3,4 млн. грн. двом районним лікарням Черкащини. Зокрема, Катеринопільська центральна райлікарня отримала півтора мільйона гривень для придбання апарата ультразвукового дослідження. Жашківська ЦРЛ на 1,9 грн. закупить фіброгастродуоденскоп і апарат УЗД.

Це вже друга грантова допомога медзакладам області від уряду Японії. Місяць тому Лисянська ЦРЛ придбала на 2 млн. гривень міжнародної фінансової підтримки нове медичне обладнання.

Ліна ЛЕБЕДЕНКО.
Черкаська область.

Погрожують перекрити аварійну трасу

У Новому Бузі на Миколаївщині знову бунт. Мешканці райцентру напередодні зібралися на пікет і з нетерпінням чекали, але так і не дочекалися заступника голови Укравтодору Миколу Березовського. Вони запевняють, що чекатимуть чиновника до середи. Якщо той так і не з'явиться, вони в цей день перекриють трасу не тільки для хур, а й для легковиків. Нагадаємо, раніше, 25 лютого, люди вже перекривали рух вантажного транспорту на зруйнованій дорозі національного значення Н-11, вимагаючи ремонту, але протест на чиновників тоді не подіяв.

Вл. інф.

Землевпорядники Полтавщини надали понад 65% адмінпослуг безплатно (Держгеокадастр)

У «полтавській битві» з Мазепою перемагає гетьман

У Полтаві нарешті почали споруджувати пам'ятник Івану Мазепі. На Соборному майдані триває буріння свердловин для залізобетонних опор **(на знімку вгорі)**. Перед початком згаданих робіт у розташованому поруч Свято-Успенському кафедральному соборі УПЦ Київського патріархату влаштували молебень за благу справу, а потім протоієрей Іван Орловський освятив місце спорудження пам'ятника. Оскільки земляні роботи відбуваються на території пам'ятки архітектури загальнодержавного значення, то за ними наглядають археологи.

Водночас нагадаємо, що сім років тому полтавці стали свідками першої спроби встановлення виготовленого за народні пожертви пам'ятника Івану Мазепі. За задумом ініціаторів — голови обласної «Просвіти», народного депутата попередніх скликань Миколи Кульчинського та його побратимів — бронзовий Мазепа мав постати тут 2009-го до 300-ліття трагічної для України Полтавської битви на підтвердження перемоги його справи творення незалежної держави. Робітники спиляли стару акацію і збиралися ставити будівельну огорожу, але їх з майданчика буквально виштовхали соратники тодішнього міського голови—українофоба Андрія Матковського, котрий на догоду Кремлю диригував місцевими «антимазепинцями». Останні здійняли лемент про самовільне знищення в історичній зоні міста «особливо цінних зелених насаджень» і щодо «незаконності» спорудження пам'ятника. Передусім з огляду на те, що міськрада на той час уже припинила свої попередні дозвільні рішення, щоб не дратувати росіян, які приїдуть до Полтави святкувати ювілей битви...

— Кілька тижнів тому Полтавська міськрада більшістю голосів ухвалила остаточне рішення про виділення земельної ділянки для пам'ятника Мазепі, — коментує подію Микола Кульчинський, який спостерігав за початком підготовчих робіт. — Є відповідні висновки та погодження усіх профільних служб. Фінансових проблем уже також немає: всі роботи зі встановлення пам'ятника зі свого благодійного фонду спонсорує голова облдержадміністрації Валерій Головко.

Тож містяни сподіваються, що бронзовий Мазепа постане на Соборному майдані вже на початку травня. Можна вважати, що гетьман переміг своїх зовнішніх і внутрішніх ворогів у Полтаві.

Василь НЕЙЖМАК.
Полтава.

Фото автора.

А в соборі знову лунають прокльони...

У той час, коли в Полтаві почали спорудження пам'ятника Мазепі, на якого наклали анафему ще за часів Петра I, у Запоріжжі в Свято-Покровському соборі УПЦ Московського патріархату виголошують прокльони нашим сучасникам. За словами очевидців, анафему читали протягом восьми хвилин. Серед тих, на адресу кого вкотре оголошено згаданий осуд, опинився і Патріарх Київський та всієї Руси-України Філарет.

Читання анафеми стало вінцем хресного ходу з іконою Божої матері «Святогірської», який пройшов центральним проспектом обласного центру. Відповідне відео як фіксацію якоїсь видатної події розміщено на сайті Запорізької єпархії УПЦ Московського патріархату. Чи не для того, щоб населення не розслаблялося і пам'ятало, що середньовічне мракобісся за нагоди може повернутися?..

До сказаного хочеться додати, що Україні рано чи пізно доведеться наводити лад з юридичними колізіями на кшталт легалізованої тут Російської православної церкви (РПЦ), яка офіційно у нас називається Українською православною церквою Московського патріархату. Хоча фактично це РПЦ в Україні. Така позиція патріотично налаштованих громад, до речі, дратує не лише церковників, а й чимало з тих, хто називає себе українською владою.

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.
Запоріжжя.

Пенсіонерів забезпечили насінням

У рамках благодійної акції «Збережемо рідну землю», яку проводила рівненська громадська організація «Час-Дій» протягом березня, 4820 пенсіонерів Рівного та Рівненського району безплатно забезпечили посівним матеріалом овочів п'яти видів. Волонтери видали старенькім понад 24 тисячі пакетів з насінням.

— Добре, що нам допомогли з насінням, бо для багатьох городи — це можливість забезпечити себе продуктами харчування у час тотальної дороговечі, — радіє пенсіонер із Рівного Федір Бережняк. — У мене в селі Горбаків Гощанського району є батьківська хата, біля неї вісім соток, половину з яких засаджую картоплею, половину — городиною. Тож насіння дуже потрібне.

— Акція спрямована проти подорожчання цін на продовольчі товари восени 2016 року і щоб знедолені могли в складний час себе і свої сім'ї прогодувати, — каже голова ГО «Час-Дій» Дмитро Соломчук. — Торік ми забезпечили насінням понад тисячу пенсіонерів, цьогоріч по насіння звернулося майже вп'ятеро більше людей. Це свідчить про те, що ситуація в країні погіршилася.

Олександра ЮРКОВА.
Рівненська область.

Фото надане ГО «Час-Дій».

Дефіцит питної води не за горами

Учора світ відзначав День води. Історія Землі — це передусім історія води. У воді виникло життя, і вона змінює обличчя планети. Через безліч казок та переказів різних народів і часів пройшла легенда про «живу» воду. Вона зцілювала рани, надавала сміливості та навіть оживляла мертвих. На сьогодні Україна забезпечена водою лише на 30—40%, при цьому майже 300 населених пунктів отримують неякісну воду. Українці споживають у середньому майже 350 літрів води щодоби, і за прогнозами вже через 15—20 років на нас чекає дефіцит питної води. При цьому ані на державному рівні, ані самі мешканці не вживають серйозних заходів, щоб зберегти наше багатство для прийдешніх поколінь за винятком хіба що окремих ентузіастів.

Розкопують джерела, щоб оживити річку

Активісти та природолюби Радивилова та однойменного району Рівненщини взялися за порятунок річки Слонівка, джерела якої пересохли. Торік члени добровільних товариств рибалок, що орендують міські водойми, першими проявили ініціативу і на благородну справу спрямували свої членські внески. Тепер на природу вийшло два десятки радивилівчан. Вони копали там, де, як засвідчили тутешні старожили, колись потужно били джерела. Відтак у декількох місцях біля Радивилова та села Батьків справді заструменіла вода і почала наповнювати русло.

Вл. інф.

П'ятикласник затримав двох крадіїв

На Хмельниччині десятирічний школяр Осламівської загальноосвітньої школи Богдан Березюк допоміг своєму батькові-поліцейському затримати двох розшукуваних зловмисників.

Часто, коли під час розслідувань правоохоронці робили подвірні обходи або прочісували територію довкола села, Богдан викликався допомагати їм. Тож, коли Віньковецький районний суд оголосив у розшук двох підсудних, яких підозрювали у вчиненні крадіжок, хлопчик почав приглядатись до усіх підозрілих, доки одного дня не помітив їх. Переконавшись, що це — саме розшукувані, школяр простежив за ними та повідомив про це тата і працівників поліції. Зловмисників, якими виявилися батько і син, затримали. Чоловіки ховалися у лісовій землянці, а вночі непомітно навідувалися до села за харчами. Начальник ГУНП у Хмельницькій області Микола Семенишин оголосив школяреві подяку за допомогу правоохоронцям. Хлопчику також вручили пам'ятні подарунки.

Ірина КОЗАК.
Хмельницька область.

СПОРТ

Збірна почала готуватися до Євро–2016

Футбол. Позавчора збірна України почала підготовку до контрольних матчів з національними збірними Кіпру (24 березня в Одесі) і Вельсу (28 березня в Києві). Наставник нашого колективу Михайло Фоменко поспілкувався з журналістами.

— Є травмовані в команді, то кого додатково залучите до роботи?

— Протягом моєї тренерської кар'єри в збірній такої великої кількості хворих ще не було. У Хачеріді ангіна, травмовані Рибалка і Коноплянка, Ракицький. Викличемо Селіна (виступає у ФК «Платаніас», Греція) і Путивцева, який грає в клубі польської прем'єр-ліги «Термаліка». Подивимося, який у них тепер вигляд. Решта футболістів поки що живі й здорові.

Готуватимемося за планом. Хлопці добре розуміють, що попереду в них подія, яка не часто трапляється в кар'єрі, — фінальна частина чемпіонату Європи. Усі із задоволенням приїжджають до збірної. Потім працюватимуть у своїх клубах. То нехай матчі збірної їм допоможуть готуватися, і щоб без ушкоджень.

— Чому звернули увагу саме на Путивцева, котрий грає за скромний клуб?

— Він може зіграти і крайнього, і центрального оборонця. На сьогодні у нас проблеми саме в центрі захисту, де найчастіше травмуються. Про добрий рівень Путивцева нам розповіли друзі.

— До речі, тепер у вас під рукою лише один здоровий центральний оборонець. Як виходити з цієї ситуації?

— Про Путивцева вже сказав, а ще досвідчені Тимощук і Федецький можуть зіграти на цій позиції. Футбол змушує фрагментами діяти на будь-якій позиції. Особливо під час стандартних положень, коли оборонці входять до карного майданчика суперника. Будь-яка позиція на полі взаємозамінна, тому я не думаю, що це надто велика проблема.

— Прокоментуйте відсутність Малиновського (грає в бельгійському клубі «Генк»).

— Він залишається кандидатом до збірної. Ми завжди кажемо підопічним, що не ми виставляємо основний склад, не ми запрошуємо до збірної, а ви нас до цього спонукаєте своїми діями. Якщо вони якісні, то викликаємо. Нагадую, що до заявочного списку на фінальну частину Євро ми маємо право заявити лише 23 футболістів.

— Чим Кіпр і Вельс схожі на суперників української команди на чемпіонаті Європи?

— У нашій групі є Північна Ірландія, яка десь схожа на Вельс. Кіпр? У цій збірній виступають футболісти, котрі представляють європейські клуби. Нині загальний рівень футболу піднявся. Скільки вже було сюрпризів, коли аутсайдер відбирав очки в лідера. Отже, тепер немає простих команд. Кіпріоти теж прагнуть довести, що в них футбольна країна. Для нас це потрібний досвід.

— А от наскільки наступні наші суперники в контрольних матчах — збірні Албанії, Румунії та Молдови — відповідають вашим вимогам у плані підготовки до чемпіонату?

— Вибираємо не тільки ми. Звісно, не відмовилися б зіграти з кимось із п'яти-семи елітних європейських збірних. Але вони, напевно, прагнуть зіграти з іншими командами. Тому ми зупинилися на тих, хто пішов нам назустріч.

— Чимало українців грають у Європі. Чи достатньо спостерігаєте за їхніми виступами?

— У нас жодних проблем із інформацією. Матчі можна подивитися в записі й зробити різні вибірки. Тим паче що тепер у штабі збірної з'явився Андрій Шевченко. Він уже працює в цьому напрямі, відвідує матчі за участю наших футболістів у різних країнах.

Геннадій БРАНИЦЬКИЙ.

Видачу «теплих» кредитів відновлено (Держагентство з енергоефективності та енергозбереження)

З окупованими територіями встановлено зворотний телезв’язок

Луганська філія НТКУ сьогодні має можливість не лише транслювати свої передачі на частину окупованої території регіону, а й мати з її мешканцями зворотний зв’язок. Таку можливість дала нова телепрограма «ЛОТ. Наживо». Це п’ятигодинний телемарафон у прямому ефірі, який транслює чотири випуски новин, а також спілкування в студії з експертами, громадськими активістами, волонтерами тощо.

За словами генерального директора Луганської філії НТКУ Андрія Шаповалова, робота над запуском прямоефірних телемарафонів тривала ще з осені, але це були лише окремі передачі, коли глядачі могли подзвонити в студію. «Ми прагнули зробити наш ефір максимально інтерактивним, тому вирішили запустити «ЛОТ. Наживо», прямий ефір також дає можливість з максимальною оперативністю повідомляти новини», — розповідає гендиректор.

Телевізійники не очікували, що на їхню живу передачу відгукнеться так багато людей з окупованої частини області. Після встановлення потужного передавача українське і обласне ТБ тепер можуть дивитися жителі Алчевська, Стаханова, Краснодонського району та інших населених пунктів, які сьогодні знаходяться у тимчасовій окупації.

Павло ВОРОНЦОВ.

Луганська область.

Торфобрикетному заводу пропасти не дадуть

СЛІДАМИ НАШИХ ПУБЛІКАЦІЙ

Смолинський торфобрикетний завод — один із двох, що лишилися на Чернігівщині. Фактично справа йшла до свідомого банкрутства, щоб потім дешево його приватизувати. Про це неодноразово писав «Голос України».

Проте небайдужі працівники заводу та місцеві політики до справи порятунку заводу підключили обласну раду. Робоча група, очолювана заступником голови Арсеном Дідуром, проводила зустрічі з усіма зацікавленими сторонами, виїздила на підприємство, і ось 21 березня справа дійшла до підписання меморандуму про співробітництво між Чернігівською облрадою, державним підприємством «Чернігівторф», трудовим колективом дільниці з видобутку та переробки торфу с. Смолин ДП «Чернігівторф» та Смолинською сільрадою. Чотиристоронній документ підписали заступник голови обласної ради Арсен Дідур, в. о. директора ДП «Чернігівторф» Юрій Бондаренко, голова Смолинської сільради Іван Смирнов та представник трудового колективу дільниці по видобутку та переробці торфу с. Смолин ДП «Чернігівторф», голова профспілкового комітету підприємства Валентина Огієнко.

Серед узгоджених намірів — соціально-економічне співробітництво між ДП «Чернігівторф» та Смолинською сільрадою, укладання колективного договору з трудовим колективом, погашення заборгованості з заробітної плати працівників підприємства. А також згідно з галузевою угодою, колективним договором та за умови виконання плану виробництва заплановано збільшення заробітної плати працівникам. Визначено й низку інших напрямів співробітництва, метою яких є створення умов для стабільної роботи підприємства, покращення виробничої бази та зменшення енергоємності виробництва торфопродукції.

Як наголосив заступник голови обласної ради Арсен Дідур, робоча група з розгляду звернення трудового колективу «Смолинського торфозаводу» ДП «Чернігівторф» продовжить роботу і здійснюватиме моніторинг виконання положень прийнятого меморандуму.

Василь ЧЕПУРНИЙ.

Чернігівська область.

ОГОЛОШЕННЯ

В оголошенні, поданному Українською Універсальною Біржею про проведення аукціону з продажу активів ПАТ "БАНК ФОРУМ", шляхом відступлення прав вимоги за кредитами іншим фінансовим установам, який проводитиметься на електронному торговому майданчику Української універсальної біржі (http://www.uub.com.ua), надрукованому в газеті "Голос України " в №46(6300) від 15.03.2016р. на стор. 14, вважати правильною наступну дату:

Прийом заяв на участь у аукціоні закінчується: 25.03.2016р. о 17 год. 00 хв. - для лотів №№ 9-75.

Державна інспекція України з безпеки на наземному транспорті оголошує конкурс на заміщення вакантних посад державних службовців Управління персоналу:

головний спеціаліст відділу державної служби; головний спеціаліст відділу державної служби на час відпустки для догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку, основного працівника; головний спеціаліст відділу кадрової роботи на час відпустки для догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку, основного працівника; головний спеціаліст відділу розвитку кадрового потенціалу.

Додаткова інформація щодо основних функціональних обов'язків, розміру та умов оплати праці надається Управлінням персоналу за тел.(044) 351-47-46.

Основні вимоги до кандидатів - вища освіта та стаж роботи за фахом.

Особи, які бажають взяти участь у конкурсі, подають до кадрової служби документи, передбачені постановою Кабінету Міністрів України від 15.02.2002 №169 "Про затвердження Порядку проведення конкурсу на заміщення вакантних посад державних службовців"

Прийняття документів здійснюється протягом 30 календарних днів з дня оголошення про проведення конкурсу за адресою: м. Київ, проспект Перемоги, 14.

Втрачене свідоцтво про право власності від 07.07.2004 року на нежилий будинок площею 1039,60 кв.м., за адресою: м. Київ, вул. Димитрова/Барбюса № 1/2 (ЛІТЕРА А), що належить ТОВАРИСТВУ З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ "ПЕРША БУДІВЕЛЬНА КОМПАНІЯ" (код 32910854), видане на підставі наказу Головного управління комунальної власності м. Києва від 07 липня 2004 року № 873-В, вважати недійсним.

Відповідно до Вимоги державного виконавця № 55,49,64-13 від 14.03.2016р., повідомляю: "29.03.2016р. о 08.00 год. Іванця Івана Івановича допустити державного виконавця за адресою: м. Київ, вул. Сошенка,21 для накладення арешту та опису майна, з метою подальшої його реалізації".

Про зміни тарифів у тарифних планах та послугах для корпоративних абонентів ТОВ "лайфселл"

ТОВ "лайфселл", що надає послуги рухомого (мобільного) зв'язку під торговою маркою lifecell, повідомляє про наступні зміни починаючи з 31.03.2016року.

Обслуговування корпоративних абонентів на умовах тарифних планів: "ДСС 25", "ДСС 30", "ДСС 70", "ДСС твоє місто", "ДСС легкий плюс", "ДСС економічний", "ДСС Базовий"буде припинено. Починаючи з 31.03.2016 року обслуговування буде продовжено: з тарифних планів "ДСС Базовий", "ДСС економічний", "ДСС 25", "ДСС 30" на тарифному плані "Партнер 50"; з тарифного плану "ДСС Легкий плюс" на тарифному плані "Партнер 100"; з тарифних планів "ДСС 70" та "ДСС твоє місто" на тарифному плані "Партнер 150".

Детальна інформація про тарифи, умови користування послугами, на: lifecell.com.ua, 0 800 20 5433 (безкоштовно зі стаціонарних телефонів у межах України), 5433 (безкоштовно у мережі lifecell), або інформація у пунктах продажу lifecell. ТОВ "лайфселл", 03110, м. Київ, вул. Солом'янська, 11, літера "А".

В оголошенні, яке вийшло в газеті Голос України № 51 (6305) від 22.03.2016 "Про заміщення вакантних посад державних службовців, який проводить **Вищий господарський суд України**" текст "головний спеціаліст відділу планування, фінансового забезпечення та аналізу використання бюджетних коштів управління фінансового забезпечення та бюджетного планування. Освіта: вища (спеціаліст чи магістр) за напрямом підготовки у галузі бухгалтерського обліку, фінансів, стаж роботи за фахом не менше 2 років, громадянство України, володіння державною мовою." викласти в такій редакції:

"Назва вакантної посади	Вимоги до кандидата
Головний спеціаліст відділу по роботі з актами законодавства правового управління (за строковим трудовим договором).	Освіта: вища юридична (спеціаліст чи магістр), стаж роботи за фахом не менше 3 років, громадянство України, володіння державною мовою.

Далі за текстом."

Уповноважена особа Фонду гарантування вкладів фізичних осіб на ліквідацію ПАТ "ЕНЕРГОБАНК"оголошує проведення відкритих торгів (аукціону) з реалізації активів, шляхом відступлення прав вимоги за кредитами іншим фінансовим установам, який проводитиметься на електронному торговому майданчику Приватного Підприємства "Експертне Агентство" (скорочене офіційне найменування - ПП "Експертне Агентство") https://torgy.exp-agency.com.ua

№ лота	Найменування активу (детальний опис, характеристика)	Початкова ціна продажу лота, грн.
205586	право вимоги за кредитним договором № 1306-27	4 517 919.00

Лот №-***205586*** виставляється до продажу на перші торги.

Місцезнаходження об'єктів продажу: м. Київ, вул. Лютеранська, 9/9

Ознайомитись з активами, що пропонуються до продажу на відкритих торгах (аукціоні), можна з 10.00 до 16.00 год. за їх місцезнаходженням, після сплати гарантійного внеску, попередньо зателефонувавши за номером (044) 201-69-12.

Умови проведення відкритих торгів (аукціону):

1. Учасниками відкритих торгів (аукціону) не можуть бути Кредитні спілки.
2. Переможець відкритих торгів (аукціону) проведених в електронній формі, на підставі протоколу відкритих торгів (аукціону):
   - перераховує кошти за придбане майно на розрахунковий рахунок вказаний в протоколі
   - укладає договір відступлення прав вимоги за кредитним договором та договорами забезпечення виконання зобов'язань.
3. Засоби платежу - грошові кошти в національній валюті України.
4. Відкриті торги (аукціон) проводяться відповідно до "Правил проведення відкритих торгів (аукціону) в електронній формі з продажу майна неплатоспроможних банків", розміщених на сайті Організатора.
5. Відкриті торги (аукціон) відбудуться за наявності не менше двох учасників.
6. Крок відкритих торгів (аукціону) 1 % від початкової ціни лота.
7. Переможець відкритих торгів (аукціону) зобов'язаний сплатити ПП "Експертне Агентство"винагороду за проведення аукціону.
8. Розмір реєстраційного внеску - 500 грн. 00 коп. Розмір гарантійного внеску - 10% від початкової ціни лота.

Реєстраційні та гарантійні внески учасниками конкурсу вносяться на поточний рахунок ПРИВАТНЕ ПІДПРИЄМСТВО "ЕКСПЕРТНЕ АГЕНТСТВО", код ЄДРПОУ 32892500, п/р 26006462996 у "Райффайзен Банк АВАЛЬ", МФО 380805..

9. Усі витрати, пов'язані з реєстрацією договору купівлі-продажу, покладаються на покупця - переможця відкритих торгів (аукціону).

Час проведення відкритих торгів (аукціону): 25.04.2016 року з 10 год. 00 хв. до 12 год. 00 хв. Якщо цінова заявка внесена за 5 хвилин до закінчення аукціону, то час проведення аукціону продовжується на 10 хвилин і так доти, поки не буде визначено переможця аукціону.

Місце проведення відкритих електронних торгів (аукціону): https://torgy.exp-agency.com.ua

Прийом заяв на участь в відкритих торгів (аукціону) /реєстрація учасників/ буде проводитись на веб-сайті ПП "Експертне Агентство" (https://torgy.exp-agency.com.ua), починаючи з дати публікації цього оголошення.

Кінцевий строк прийому заяв на участь в відкритих торгах (аукціоні), оплати реєстраційного та гарантійного внеску - 21.04.2016 року о 15 год. 30 хв.

Організатор відкритих торгів (аукціону): ПП "Експертне Агентство", 25015, м.Кіровоград, пр. Комуністичний, 22/12, код ЄДРПОУ 32892500, тел. (098) 009-18-81, працює щоденно крім вихідних з 09.00 до 18.00.

Уповноважена особа Фонду гарантування вкладів фізичних осіб на ліквідацію АТ "ЗЛАТОБАНК" оголошує аукціон з продажу активів, що обліковуються на балансі банку, на електронному торговому майданчику Української універсальної біржі (www.uub.com.ua)

Перелік активів*:

№ лота	Найменування об’єкту продажу	Початкова ціна продажу, грн. (без урах. ПДВ)	Гарантійний внесок, грн. (без урах. ПДВ)
1	Право вимоги за КД № 311/18/13-KL	739 200,00	73 920,00
2	Право вимоги за КД № 158/15/13-KL	306 844,52	33 398,94
	Монета срібна 999 проби Мекка (КОМПАС НА МЕККУ) в кількості 5 штук вагою 1,607 унцій/шт	27 144,82 (з ПДВ)	

*** Учасниками аукціону можуть бути юридичні особи (фінансові установи - банки або небанківські фінансові установи, крім кредитних спілок).**

Умови продажу:

1. Аукціон проводиться відповідно до Правил проведення аукціонів в електронній формі з продажу активів банків, щодо яких Фондом гарантування вкладів фізичних осіб прийнято рішення про здійснення процедури ліквідації, та Регламенту організації та проведення торгів на електронному майданчику Української універсальної біржі. Переможець аукціону зобов'язаний сплатити Українській універсальній біржі винагороду за проведення аукціону. Порядок прийняття участі в аукціоні в електронній формі розміщений на веб-сайті Виконавця: http://uub.com.ua.
2. Лот №1 виставляється до продажу на повторні торги зі зниженням початкової ціни на 30%, лот №2 виставляється до продажу на повторні торги зі зниженням початкової ціни на 30% (майнові права) і на 20% (монети).
3. Аукціонні торги за лотами №1 і №2 відбудуться за наявності не менше ніж одного учасника.
4. Учасники аукціону сплачують:
   - реєстраційний внесок - 689 (шістсот вісімдесят дев'ять) гривень 00 копійок, в т.ч. ПДВ, на поточний рахунок № 26000000001643 в ПАТ "КРЕДІ АГРІКОЛЬ БАНК", МФО 300614, код ЄДРПОУ 25158707, отримувач - Українська універсальна біржа;
   - гарантійний внесок - 10% (десять відсотків) від початкової ціни продажу лота (без ПДВ) на поточний рахунок № 26007000000380 в ПАТ "КРЕДІ АГРІКОЛЬ БАНК", МФО 300614, код ЄДРПОУ 25158707, отримувач - Українська універсальна біржа.
5. Засоби платежу - грошові кошти в національній валюті України.
6. Крок аукціону - 1 % (один відсоток) від початкової ціни лота.
7. Витрати по організації та проведенню аукціону покладаються на покупця (переможця аукціону), який в момент подання заяви на участь в аукціоні укладає договір про умови участі в аукціоні з Виконавцем і зобов'язаний у разі визнання його переможцем сплатити Українській універсальній біржі винагороду за проведення аукціону.
8. Переможець аукціону зобов'язаний протягом 10 (десяти) робочих днів з дати проведення аукціону: 1) підписати протокол проведення аукціону; 2) сплатити в безготівковій формі кошти за придбане на аукціоні майно за вирахуванням суми гарантійного внеску на накопичувальний рахунок Замовника № 32071119001026 в Національному банку України, код МФО 300001, отримувач - АТ "ЗЛАТОБАНК", код ЄДРПОУ 35894495, протягом 5 (п'яти) робочих днів після підписання протоколу проведення аукціону; 3) з'явитися до АТ "ЗЛАТОБАНК" для підписання договору купівлі-продажу/договору про відступлення права вимоги. Гарантійний внесок, сплачений переможцем аукціону, за винятком витрат по організації та проведенню аукціону, зараховується до ціни продажу майна, що підлягає сплаті.

Ознайомитись з активами, що пропонуються до продажу на аукціоні, можна щодня, крім вихідних днів, з 10.00 до 17.00 за адресою: 01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 17/52, попередньо зателефонувавши за телефоном: (044) 495-81-60.

Час початку аукціону: о 10 год. 00 хв. 07.04.2016 року.

На початку проведення аукціону встановлюється час представлення цінових пропозицій, що складає 10 хв. від початку аукціону. Після отримання цінової пропозиції встановлюється час представлення пропозицій, що складає 10 хв. з моменту отримання останньої цінової пропозиції. У разі закінчення терміну представлення цінових пропозицій відбувається автоматичне завершення аукціону.

Місце проведення аукціону (у формі електронних торгів): www.uub.com.ua.

Прийом заяв на участь в аукціоні проводиться за адресою: м. Київ, вул. Богдана Хмельницького, 55, к. 413 та закінчується 05.04.2016р. о 17 год. 00 хв.

Бажаючим придбати активи звертатися до служби з організації аукціону: м. Київ, вул. Богдана Хмельницького, 55, тел. (044) 278-04-27, щоденно, крім вихідних, з 09.00 до 17.00.

Уповноважена особа ФГВФО на ліквідацію ПАТ "БАНК НАЦІОНАЛЬНИЙ КРЕДИТ" оголошує перший аукціон з реалізації активів, що обліковуються на балансі Банку, що буде проводитися на електронному торговому майданчику ТОВ "МТ-ТЕХ ВІДОЛ", електронна адреса веб-сайту Організатора: https://torgi.vidol.com.ua

№ лоту	Назва лоту	Початкова ціна продажу на актуальному аукціоні (грн., з ПДВ)	Гарантійний внесок (грн., з ПДВ)
205807	Автомобіль KIA CEED	152 870,95	15287,10
205808	Автомобіль TOYOTA CAMRI	267 987,05	26798,70
205809	Інкасаційний автомобіль Фольксваген Транспортер	147 693,35	14769,33
205810	Автомобіль KIA CEED SW 1598 МКП 5К	250 000,00	25000,00
205811	Автомобіль KIA CEED SW 1599 МКП АА4	250 000,00	25000,00
205812	Автомобіль ЗАЗ LANOS TF69YO	83 448,64	8344,86
205813	Автомобіль KIA CEED SW 1598 МКП 5К (ACL256172)	275 000,00	27500,00
205814	Автомобіль (АА4334ОМ) U5YHC816ACL255975 KIA CEED S	275 000,00	27500,00
205815	Снігоочисник Husgvarna ST 261 E	37 630,80	3763,08
205816	Броньований а/м W T-5	460 100,00	46010,00
205817	Автомобіль Volkswagen Transporter	563 300,00	56330,00

Майно, яке пропонується до реалізації, було у користуванні та має ознаки зносу. Лоти №205807 - 205817 виставляються до продажу на перший аукціон. Отримати більш детальну інформацію та ознайомитися з активами що пропонуються до продажу можна за його місцезнаходженням (м.Київ,пл.Спортивна 3) у робочі дні з 10.00 до 17.00 за попереднім записом та/або зателефонувавши по номеру +380986541124

Час проведення аукціону: 07.04.2016 року, початок торгів: 10:00:00 закінчення торгів - 12:00:00 за Київським часом.

Кінцевий термін прийняття заявок на участь в аукціонах та сплати гарантійних та реєстраційних внесків 06.04.2016 року о 14 год. 00 хв.

Відкриті торги (аукціон) відбудуться за наявності не менше двох учасників.

Гарантійний внесок становить 10% від початкової ціни продажу, реєстраційний внесок 500,00 грн. Гарантійний та реєстраційний внесок вносяться на поточний рахунок №26009011327201 відкритий в ПАТ "Альфа банк", МФО 300346 отримувач ТОВ "МТ-ТЕХ Відол" ЄДРПОУ - 37139873.

Засоби платежу - грошові кошти в національній валюті України. Крок аукціону 1 % (один відсоток) від початкової ціни лоту.

Учасник аукціону, який оформив та надав заявку на участь приймає "Правила проведення відкритих торгів (аукціону) в електронній формі з продажу майна неплатоспроможних банків" що оприлюднені на сайті Організатора. З більш детальним описом лоту та Правилами можна ознайомитись на веб-сайті Організатора аукціону: https://torgi.vidol.com.ua.

Переможець зобов'язаний сплатити Організатору аукціону винагороду за проведення аукціону.

Усі витрати, пов'язані з реєстрацією договорів купівлі-продажу покладаються на покупця - переможця аукціону. Переможець аукціону відмовляється від будь-яких претензій до продавця після підписання договору купівлі-продажу придбаного активу.

Переможець аукціону повинен підписати протокол аукціону про визнання його переможцем, підписати договір купівлі-продажу придбаного активу та провести повний розрахунок з продавцем майна протягом 10 банківських днів з дня наступного після закінчення аукціону.

Організатор аукціону: Товариство з обмеженою відповідальністю "МТ-ТЕХ ВІДОЛ" 04212, Україна, м. Київ, вул. Тимошенка, буд 9.

Тел. (067)509-70-98, працює щоденно крім вихідних з 09.00 до 18.00.

Прийом заявок на участь у аукціоні (реєстрація учасників) проводиться на веб-сайті Організатора аукціону: https://torgi.vidol.com.ua

починаючи з дня публікації (розміщення) цього оголошення.

Оголошення про проведення електронного аукціону з продажу активів ПУБЛІЧНЕ АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО "КОМЕРЦІЙНИЙ БАНК "НАДРА"

Уповноважена особа ФГВФО на ліквідацію ПАТ "КБ "НАДРА" оголошує аукціон з реалізації активів, що обліковуються на балансі Банку, що буде проводитися на електронному торговому майданчику **ДЕРЖАВНОГО ПІДПРИЄМСТВА "СЕТАМ"**, електронна адреса веб-сайту Організатора: www.setam.net.ua

Продажу підлягає наступне майно:

№ лоту	Опис та назва лоту	Початкова ціна лоту, у тому числі ПДВ (грн.)
135056	Будівля площею 1738,5 кв.м., що знаходиться за адресою м. Львів, вул. Пекарська, буд.7	36 434 400,00
135059	Приміщення площею 2108,0 кв.м., що знаходиться за адресою м.Харків, вул.Лермонтова, буд.8	36 475 200,00
135060	Окремо стояча будівля навчально-лабораторного корпусу площею 5641,1 кв.м., що знаходиться за адресою м.Одеса, вул.Базарна, буд.106	84 612 000,00
135062	Машиномісце, що знаходиться за адресою м. Київ, вул.Дегтярівська, 25-А/212, площею 10,1 кв.м.	169 692,00
135064	Машиномісце, що знаходиться за адресою м. Київ, вул.Дегтярівська, 25-А/212А, площею 10,7 кв.м.	179 772,00
135066	Машиномісце, що знаходиться за адресою м. Київ, вул.Дегтярівська, 25-А/219, площею 9,8 кв.м.	164 652,00
135068	Машиномісце, що знаходиться за адресою м. Київ, вул.Дегтярівська, 25-А/224, площею 10,1 кв.м.	169 692,00
135069	Машиномісце, що знаходиться за адресою м. Київ, вул.Дегтярівська, 25-А/227, площею 10 кв.м.	168 000,00
135070	Нежитлові приміщення площею 261,4 кв.м., що знаходяться за адресою м. Київ, вул. Якіра, буд.2-6	8 835 600,00
135073	Вбудоване нежиле приміщення площею 892,3 кв.м., що знаходиться за адресою: АРК, М. Сімферополь, вул. Кірова, 43,	13 046 400,00
135074	Капітальні інвестиції в приміщення (КІП) площею 84,2 кв.м., що знаходиться за адресою: Волинська область, м. Луцьк, вул. Конякіна, 7	730 000,00

Дата проведення аукціону: 25.04.2016 року.

Початок торгів: 09:00:00 закінчення торгів - 18:00:00 за Київським часом.

Місце проведення аукціону (у формі електронних торгів): www.setam.net.ua

Кінцевий термін прийняття заявок на участь в аукціонах та сплати гарантійних внесків до 09 год. 00 хв. 24.04.2016 року.

З детальним описом лотів та умовами проведення аукціону можна ознайомитись на веб-сайті Організатора аукціону: **www.setam.net.ua**

Умови проведення електронних торгів:

1.Кожна особа, яка реєструється на аукціоні, приймає умови Порядку реалізації неплатоспроможних банків шляхом проведення електронних торгів, текст якого розміщений на веб-сайті: https://setam.net.ua, та зобов'язана у разі визнання її переможцем сплатити ДП "СЕТАМ" винагороду за проведення електронних торгів, у визначеному Порядком розмірі, шляхом вирахування суми винагороди з гарантійного внеску переможця.

2. Аукціон відбудеться за наявності не менше одного учасника.

3. Гарантійний внесок - 10% від початкової ціни продажу лота.

4. Гарантійні внески для участі у відкритих торгах (аукціоні) вносяться на поточний рахунок ДП "СЕТАМ", код ЄДРПОУ 39958500, п/р 26009001177443 в ПАТ "КБ" ХРЕЩАТИК", МФО 300670.

5. Засоби платежу - грошові кошти в національній валюті України.

6. Переможець аукціону повинен підписати протокол аукціону про визнання його переможцем, підписати договір купівлі-продажу придбаного активу та провести повний розрахунок з продавцем майна протягом 10 банківських днів з дня наступного після закінчення аукціону.

7. Усі витрати, пов'язані з реєстрацією договорів купівлі-продажу покладаються на покупця - переможця аукціону. Переможець аукціону відмовляється від будь-яких претензій до продавця після підписання договору купівлі-продажу придбаного активу.

8. Крок аукціону 1% (один відсоток) від початкової ціни лоту

Ознайомлення з майном проводиться за його місцезнаходженням у робочі дні з 10.00 до 17.00 за попереднім записом. За більш детальною інформацією та з приводу огляду активів звертатись до ПАТ "КБ "НАДРА"" за адресою: м. Київ, вул. Артема, буд. 15, тел. 044-459-37-00

Організатор аукціону: ДП "СЕТАМ" код ЄДРПОУ 39958500 ДП "СЕТАМ", код ЄДРПОУ 39958500, поштова адреса: 04053, м.Київ, вул. Артема, буд. 73, тел. 044-331-17-21, працює щоденно крім вихідних та святкових з 09.00 год. до 18.00 год.

Уповноважена особа Фонду гарантування вкладів фізичних осіб на ліквідацію АТ "ЄВРОГАЗБАНК" оголошує повторний аукціон з реалізації майна банку іншим фінансовим установам, шляхом відступлення прав вимоги за кредитними договорами та договорами забезпечення виконання зобов'язань на електронному торговому майданчику ДП "СЕТАМ" https://setam.net.ua

№ лоту	Найменування активу	Початкова ціна продажу лота (без ПДВ), грн.	Гарантійний внесок по лоту (без ПДВ), грн.
135051	Право вимоги за кредитним договором № 434-240611 від 24.06.11р. укладеного із юридичною особою	73 005 863,20	7 300 586,32

Лот виставляється для продажу на відкритих торгах (аукціоні) в електронній формі за початковою ціною, без ПДВ.

Лот № 135051 виставляється до продажу на повторні торги.

Перелік майна, що включене до складу забезпечення за кредитом, розміщено на сайтах ДП "СЕТАМ" - ***https://setam.net.ua***, АТ "ЄВРОГАЗБАНК" - http://www.egb.kiev.ua, а також на сайті Фонду гарантування вкладів фізичних осіб - http://www.fg.gov.ua/.

Умови проведення електронних торгів:

1. Кожна особа, яка реєструється на аукціоні, приймає умови Порядку реалізації продажу майна неплатоспроможних банків шляхом проведення електронних торгів, текст якого розміщений на веб-сайті: https://setam.net.ua, та зобов'язана у разі визнання її переможцем сплатити ДП "СЕТАМ" винагороду за проведення електронних торгів, у визначеному Порядком розмірі, шляхом вирахування суми винагороди з гарантійного внеску переможця. Також кожна особа, яка реєструється на аукціоні, зобов'язана забезпечити подання ДП "СЕТАМ" належним чином завірені копії документів, що підтверджують статус фінансової установи.

2. Учасниками відкритих торгів (аукціону) можуть бути юридичні особи (фінансові установи - банки або небанківські фінансові установи, крім кредитних спілок).

3. Аукціон відбудеться за наявності не менше одного учасника.

4. Гарантійний внесок - 10% від початкової ціни продажу лота.

5. Гарантійні внески для участі у відкритих торгах (аукціоні) вносяться на поточний рахунок ДП "СЕТАМ", код код ЄДРПОУ 39958500, п.р. 26009001177443, в ПАТ "Комерційний банк "Хрещатик", МФО 300670.

6. Засоби платежу - грошові кошти в національній валюті України.

7. Крок аукціону - 1 % (один відсоток) від початкової ціни продажу лота.

8. Усі витрати, пов'язані з укладанням договору відступлення права вимоги за кредитними договорами та договорами забезпечення зобов'язань, покладаються на покупця - переможця аукціону.

9. Переможець відкритих торгів (аукціону) протягом 10 (десяти) банківських днів з дня наступного після закінчення електронних торгів зобов'язаним підписати протокол, укласти з продавцем договори відступлення права вимоги за кредитними договорами та договорами забезпечення зобов'язань і провести повний розрахунок з продавцем.

Ознайомитись з активами, що пропонуються до продажу на аукціоні, можна щодня, крім вихідних та святкових днів, з 09.00 до 18.00, після реєстрації учасника аукціону, попередньо зателефонувавши за телефоном: (044) 536-92-11.

Дата та час проведення відкритих торгів (аукціону): 26.04.2016 року з 09:00 год. до 18:00 год.

Місце проведення відкритих торгів (аукціону) у формі електронних торгів: https://https://setam.net.ua,

Прийом заяв на участь у відкритих торгах (аукціоні) /електронна реєстрація учасників/ буде проводитись на веб-сайті ДП "СЕТАМ" (**https://setam.net.ua**,), починаючи з дати публікації цього оголошення.

Кінцевий строк прийому заяв на участь у відкритих торгах (аукціоні): 25.04.2016 року, о 09:00 год.

Організатор аукціону: ДП "СЕТАМ" код ЄДРПОУ 39958500 ДП "СЕТАМ", код ЄДРПОУ 39958500, поштова адреса: 04053, м.Київ, вул. Артема, буд. 73, тел. 044-331-17-21, працює щоденно крім вихідних та святкових з 09.00 год. до 18.00 год.

Уповноважена особа Фонду гарантування вкладів фізичних осіб на ліквідацію АТ "БРОКБІЗНЕСБАНК" оголошує аукціон з продажу активів, що обліковуються на балансі банку, на електронному торговому майданчику Української універсальної біржі (www.uub.com.ua)

№ лоту з/п	Найменування активу	Початкова ціна продажу лота (з урахуванням ПДВ), з уцінкою, грн.
1	Нерухоме майно (нежитлова будівля, заг.пл. - 2385,4 кв.м.) за адресою: Луганська обл., м. Луганськ, вул. Шелкового П.І, буд. 1	2 384 445,84
2	Нерухоме майно (нежитлове приміщення, заг.пл.- 611,1 кв.м.) за адресою: Луганська обл., м. Свердловськ, вул. Енгельса, буд.39	538 990,20
3	Об'єкти нерухомого майна у Львівській обл., Стрийському р-ні, с. Конюхів: нерухоме майно (об'єкт незавершеного будівництва, кафе-готель, готовність 96%, заг.пл. - 860,56 кв.м.) по вул. Озерна, буд. 2; нерухоме майно (об'єкт незавершеного будівництва, баня-сауна, готовність 94%, заг.пл. - 394,00 кв.м.) по вул. Озерна, буд. 3; нерухоме майно (об'єкт незавершеного будівництва, літнє кафе, готовність 87%, заг.пл. - 88,00 кв.м.) по вул. Озерна, буд. 1; земельна ділянка (заг.пл. - 2,284 га, кад. №4625383000:04:000:0506, землі громадської забудови, для будівництва та обслуговування кемпінгу) по вул. Озерна; земельна ділянка (заг.пл. - 0,12 га, кад. №4625383000:01:013:0020, для будівництва і обслуговування житлового будинку, господарських будівель та споруд (присадибна ділянка)) по вул. Шевченка.	3 984 780,10
4	Нерухоме майно (вбудоване нежитлове приміщення, заг.пл. - 66,8 кв.м.) за адресою: Дніпропетровська обл., м. Орджонікідзе, вул. Чехова, буд. 7/1	329 551,07
5	Нерухоме майно (нежитлові приміщення, заг.пл. - 82,1 кв.м.) за адресою: Херсонська обл., Білозерський р., с. Станіслав, вул. Леніна, буд. 17	148 546,09
6	Нерухоме майно (двокімнатна квартира, заг.пл. - 42,2 кв.м.) за адресою: Донецька обл., м. Дружківка, вул. Чапаєва, буд. 46, кв. 5	33 766,50
7	Нерухоме майно (нежитлова будівля, заг.пл. - 1293,7 кв.м.) за адресою: Донецька обл., м. Маріуполь, просп. Луніна, буд. 65	1 461 187,38
8	Нерухоме майно (пилорама, тарний цех, водокачка, споруда заг.пл. - 905,7 кв.м.) за адресою: Закарпатська обл., Мукачівський р., с. Кленовець, вул. Корятовича, буд. 66	180 763,23
9	Нерухоме майно (нежитлова будівля магазину, заг.пл. - 906,6 кв.м.) за адресою: Закарпатська обл., Хустський р-н, с. Нижнє Селище, вул. Центральна, буд. 170	1 086 195,29
10	Нерухоме майно (нежитлове приміщення, заг.пл. - 70,3 кв.м.) за адресою: Івано-Франківська обл., м. Калуш, вул. Коновальця, буд. 24	215 764,56
11	Нерухоме майно (нежитлове приміщення, заг.пл. - 572,2 кв.м.) за адресою: Івано-Франківська обл., Долинський р., м. Долина, вул. Обліски, буд. 36	342 605,89
12	Нерухоме майно (чотирьохкімнатна квартира, заг.пл. - 77.8 кв.м.) за адресою: Луганська обл., м. Лутугине, вул. Ломоносова, буд. 59, кв. 26	50 817,72
13	Нерухоме майно (двокімнатна квартира, заг.пл. - 54,3 кв.м.) за адресою: Луганська обл., м. Луганськ, Мірний квартал, буд. 16, кв. 154	34 581,43
14	Земельна ділянка (заг.пл. - 1,2257 га, кад. №3222480400:05:005:0082, землі житлової та громадської забудови) за адресою: Київська обл., Києво-Святошинський р., с. Білогородка	2 071 895,76
15	Нерухоме майно (будівлі та споруди, заг. пл. - 1998,6 кв.м.) за адресою: Херсонська обл., м. Херсон, вул. Нафтовиків, буд. 2а.	2 520 754,24
16-126*	Банкомати вуличні, хольні, кіоски самообслуговування в асортименті у загальній кількості 111 од. (банкомати моделі WINCOR PRO CASH – у кількості 12 од., кіоски самообслуговування серії ИК-02 – у кількості 99 од.)	від 15 373,31 до 83 120,13

Лоти №№1-126 виставляються до продажу на повторні торги.

Умови продажу:

1. Аукціон проводиться відповідно до Правил проведення аукціонів в електронній формі з продажу активів банків, щодо яких Фондом гарантування вкладів фізичних осіб прийнято рішення про здійснення процедури ліквідації та Регламенту організації та проведення торгів на електронному майданчику Української універсальної біржі. Переможець аукціону зобов'язаний сплатити Українській універсальній біржі винагороду за проведення аукціону. Порядок прийняття участі в аукціоні в електронній формі розміщений на веб-сайті Виконавця: http://uub.com.ua.

2. Аукціонні торги щодо лотів №№ 1-126 відбудуться за наявності не менше одного учасника.

3. Учасники аукціону сплачують:

- реєстраційний внесок - 689 (шістсот вісімдесят дев'ять) гривень 00 копійок, в т.ч. ПДВ, на поточний рахунок № 26000000001643 в ПАТ "КРЕДІ АГРІКОЛЬ БАНК", МФО 300614, код ЄДРПОУ 25158707, отримувач - Українська універсальна біржа;

- гарантійний внесок - 10% (десять відсотків) від початкової ціни продажу лота (без ПДВ) на поточний рахунок № 26007000000380 в ПАТ "КРЕДІ АГРІКОЛЬ БАНК", МФО 300614, код ЄДРПОУ 25158707, отримувач - Українська універсальна біржа.

4. Засоби платежу - грошові кошти в національній валюті України.

5. Крок аукціону - 1% (один відсоток) від початкової ціни лота.

6. Усі витрати, пов'язані з нотаріальним посвідченням договору купівлі - продажу, зняттям майна з реєстраційного обліку та його державною реєстрацією покладаються на покупця - переможця аукціону.

Ознайомитись з активами, що пропонуються до продажу на аукціоні, можна щодня, крім вихідних днів, з 10.00 до 16.00 за їх місцезнаходженням, попередньо зателефонувавши за телефоном (044) 206-29-19, (044) 206-29-75, 206-29-83.

Час початку аукціону: о 10 год. 00 хв. 06.04.2016 року.

Місце проведення аукціону (у формі електронних торгів): www.uub.com.ua.

Прийом заяв на участь в аукціоні проводиться за адресою: м. Київ, вул. Б.Хмельницького, 55, к. 413 та закінчується 04.04.2016р. о 17 год. 00 хв.

Бажаючим придбати активи звертатися до служби з організації аукціону: 01601, м. Київ, вул. Б.Хмельницького, буд. 55, оф. 413, тел. (044) 278-04-27, щоденно, крім вихідних, з 09.00 до 17.00.

З ПОШТИ

№ 52 (6306) СЕРЕДА, 23 БЕРЕЗНЯ 2016

Сьогодні в Україні мінлива хмарність, помірні опади переважно у вигляді мокрого снігу, на півдні — дощ. Вітер північний, 5—10 м/с. Температура повітря вночі від 3 градусів морозу до 2 тепла, на півдні до 6 вище нуля. Вдень 2—7 градусів зі знаком плюс, на півдні й Закарпатті 8—13 тепла.

ЦЬОГО ДНЯ, 23 БЕРЕЗНЯ

■ **1908.** Народився Архип Люлька — український радянський конструктор авіаційних двигунів, академік АН СРСР (1968). Розробив конструкцію першого у світі двоконтурного турбореактивного двигуна (1939—1941). ■ **1918.** Центральна Рада оголосила українську мову мовою діловодства. ■ **1992.** Народився Сергій Бузейніков — лейтенант Збройних Сил України. Нагороджений орденом Богдана Хмельницького III ступеня (2015, посмертно). ■ **1994.** У Брюсселі (Бельгія) відбулося парафування Угоди про партнерство і співробітництво між Україною і Європейським Союзом, яка відкрила широкі можливості для виходу української економіки на європейський ринок.

ДУМКИ ВГОЛОС

Як бути позичальникам валюти...

З жовтня 2008 року тисячі позичальників, які взяли кредит на житло у валюті за курсом, коли 1 долар був 5 гривень, звертаються до держави по допомогу. Ми просимо провести реструктуризацію боргу. Минуло вісім років, а питання так і не вирішилося.

На засіданні уряду 25 листопада 2015 року схвалено законопроект «Про реструктуризацію зобов'язань громадян України за кредитами в іноземній валюті, що отримані на придбання єдиного житла (іпотечні кредити)».

Законопроектом, серед іншого, передбачено заміну валютних зобов'язань за курсом НБУ на дату реструктуризації з умовою прощення частини боргу:

— позичальникам, які мають єдине житло, — не менш як 25%;

— позичальникам, які мають єдине соціальне житло (квартири — 60 кв. м, будинки — 120 кв. м), — не менш як 50%;

— інвалідам I групи, учасникам АТО, ветеранам, багатодітним та сім'ям з дитиною-інвалідом I групи, які мають єдине житло, — не менш як 50%;

— інвалідам I групи, учасникам АТО, ветеранам, багатодітним; сім'ям з дитиною-інвалідом I групи, які мають єдине соціальне житло, — не менш як 70%;

— учасникам АТО, які під час АТО отримали інвалідність I групи, які мають єдине житло, — не менш як 80%, які мають єдине соціальне житло, — 100%;

— спадкоємцям учасників АТО, які загинули в АТО, — 100%.

А що робити тим позичальникам валютних кредитів на житло, які за курсом, коли 1 долар був 5 гривень, уже могли б виплатити 80% свого кредиту та відсотки за ним? За 8 років більшість із нас уже зістарілися і тепер передпенсійного віку... Що нам робити: йти воювати в АТО чи стати інвалідом I групи?..

В. БРЕНЬКАЧ.

Львів.

Де обіцяні дивіденди?

Більшість із нас пам'ятають, як у 1990-х роках усі центральні засоби масової інформації повідомляли, що на кожного громадянина припадає певна сума від поділу вартості народного господарства. Нам усім роздали сертифікати, акції, щоб ми почувалися заможними господарями на своїй землі.

Це була ніби гра з роздавання вкраденого: хіба я думав тоді, що ці акції коштуватимуть по 25 копійок?

Маю сертифікат на 93 акції «Запоріжсталі». Як мені повідомили, їхня загальна вартість нині становить 23,25 гривні...

Ще у 2005—2007 роках переказами отримував дивіденди у розмірі 1,26—1,34 грн. І жодної інформації, які дивіденди на ці акції тепер.

Я вважаю, якщо сума доходу від акцій за рік 50 чи 100 грн., то це хоч якийсь дохід, а якщо 1,5 гривні — то це «доходяга»...

Було б цікаво, якби Фонд держмайна опублікував дані, скільки громадян України мають сертифікати і які дивіденди з яких підприємств отримують.

В. ВОВК.

Дніпропетровськ.

СВІТЛИМ РЯДКОМ

Чуйні руки лікарів

На сторінках газети висловлюю щиру вдячність і повагу медичним працівникам Дрогобицької міської лікарні №1.

Через несподівану хворобу замість відпочинку в Трускавецькому санаторії я опинився в кардіологічному відділенні Дрогобицької лікарні. Очолює його Марія Тидаш — красива й доброзичлива жінка, кваліфікований і досвідчений спеціаліст. Не знаю, чи так випадково склалося, чи в цьому заслуга завідувачки відділення, але тут працюють люди, віддані своїй справі: лікарі-професіонали, вправні й турботливі медсестри, дбайливі працівники харчоблока. Я вдячний Богу, що у тяжкий момент життя я потрапив у їхні чуйні руки. Із теплотою згадую Галину Хім'як, Ірину Сарнавську, Олену Тулуман, Анну Суранович, медсестер Катерину Юрків, Романію Черхавську, Марію Коваль. Завдяки їхнім старанням я, як кажуть, став на ноги. Низький уклін і чоловічий бригаді «швидкої» з Трускавця, які оперативно і кваліфіковано надали першу допомогу й доправили до лікарні.

Дрогобицька міська лікарня, на перший погляд, найзвичайнісінька. Та, маючи гіркий досвід перебування в інших медичних закладах, не можу не відзначити, як до ладу, по-хазяйськи, з турботою про людей тут усе організовано.

У кардіологічному відділенні панують порядок і дисципліна, тут опікуються кожним хворим, скрізь прибрано, у палатах інтенсивної терапії — перини, на них тепло, мов на печі. Медичну допомогу надають чітко і злагоджено. Відчувається, що тут орієнтуються на європейські стандарти. Як на мене, то такий професіонал, як Марія Тидаш, гідна звання «Заслужений лікар України».

Висловлюю повагу усьому медичному персоналу. Будьте здорові, хай вам завжди й у всьому щастить, збуваються ваші мрії, а поряд нехай будуть ті люди, яких ви любите і які люблять та поважають вас! Успіхів у нелегкій, але дуже потрібній праці!

Микола СЕМЕЙКО,
доцент Київського національного економічного університету.

Київ.

Плата за повітря принесе справжній прибуток

КРИК ДУШІ

Із засобів масової інформації дізнався, що тепер населення країни, яке споживає природний газ, має платити державі ще й за трубу! Понад те, чиновники пішли далі. Тепер ми зобов'язані не лише оплачувати газ, а й щомісяця, з 1 по 5 число, повідомляти телефоном, скільки ми спожили цього газу. Маразм!

Схоже, незабаром населення країни зобов'яжуть платити окремо за воду й за трубу, якою вона тече. І, зрозуміло, щомісяця повідомляти, скільки води витратили.

Далі нас, вочевидь, змусять платити не тільки за електрику, а й за проводку, якою вона надходить. І, звичайно, звітувати про це телефоном!

Підказую нашим керівникам, де ще можна взяти гроші з народу.

Якщо хтось зібрався летіти літаком, нехай платить за авіаційний квиток і за експлуатацію повітряного простору.

Їдете потягом? Платіть за залізничний квиток і за колію окремо.

Пливете пароплавом морем чи річкою? Будьте ласкаві, платіть за проїзд і за експлуатацію водної стихії.

Хочете їхати автобусом? Заплатіть за транспорт і за експлуатацію автотраси, а в сільській місцевості — грунтової дороги.

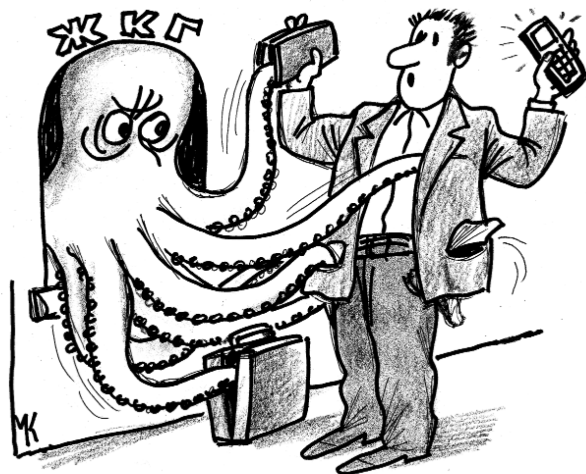

Надумали прогулятися міським парком? Оплатіть вхід і експлуатацію доріжок.

Ідете на базар? Купіть квиток на ринок і на пересування...

Можновладці, не забудьте запровадити для своїх співгромадян дві головні плати, які принесуть справжній прибуток: за те, що ми ще живемо, і за те, що маємо нахабність безплатно споживати повітря.

І обов'язково з 1 по 5 число про все це треба доповідати телефоном. Також потрібно збільшити кількість чиновників, щоб вони збирали всю цю інформацію, інакше країна пропаде без звітності.

Сорок років я перебуваю в договірних відносинах з «Одесагаз». Підприємство постачає моїй родині газ, а я регулярно його оплачую. При цьому обходився без комп'ютера, Інтернету, електронної пошти, «особистого кабінету», телефонних дзвінків. Розрахунок простий: записував показники газового лічильника до абонентської книжки, йшов на пошту чи в банк і оплачував за спожитий газ. Доказом моїх договірних відносин був єдиний документ — абонентська книжка. І жодної паперової тяганини й письмових договорів.

Шановні керівники, не ускладнюйте людям життя! Не обтяжуйте споживачів нікому не потрібними додатковими обов'язками й бюрократичними документами!

М. СКАЗУЄВ.

Одеса.

Мал. Миколи КАПУСТИ.

ФОТО З КОНВЕРТА

Зараз я причепуруся,
В календарик подивлюся —
Бо не матиму пробачення,
Як спізнюся на побачення...

Микола КАПУСТА.

Донецька область.

Фото автора.

Мінімальна пенсія становить 1074 гривні чи 949?

ПИТАННЯ РУБА

Я — одна із тисяч скривджених жінок, які свого часу відпрацювали по 30 і більше років на колгоспних полях, фабриках, заводах, при цьому народжували та виховували дітей. Бо на старості ми стали заручниками ганебних відписок державних бюрократів, яким байдуже, що відчувають люди, яких стосуються ті незрозумілі положення і пункти.

В ухвалених змінах до Закону України «Про Державний бюджет України на 2015 рік» від 17 вересня 2015 року чітко вказано, що мінімальна пенсія становитиме 1074 гривні, а прожитковий мінімум — 1330 гривень.

Коли ж я оформлювала пенсію, а це було 25 жовтня 2013 року, то мені у місцевому відділенні Пенсійного фонду пояснили, що я маю право піти на пенсію у 55 років, якщо мій трудовий стаж становить 30 і більше років. Також сказали, що у мене виходить мінімальна пенсія, а в разі її збільшення щомісячних відрахувань не робитимуть.

Та нині офіційно Президент і Прем'єр-міністр оголосили, що мінімальна пенсія з 1 вересня 2015 року становить 1074 гривні, а насправді мені виплачують 949 гривень, обгрунтовуючи це складною системою додавань та віднімань різних коефіцієнтів.

Згідно з тими офіційними відповідями, які надають працівники Пенсійних фондів, мені доведеться доживати вік з пенсією у 949 гривень...

Тому через газету запитую у Президента та Прем'єр-міністра України. Мінімальна пенсія в Україні становить 1074 гривні чи 949?

Євгена ЛИСАЙ.

Ізяслав Хмельницької області.

Листи читала Оксана КАЛУГІНА

Над номером працювали: Сергій ДЕМСЬКИЙ, Тетяна УВЄРОВА, Юлія ПОТАПЕНКО.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

Засновник — Верховна Рада України
Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.
Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.
Передплатні індекси та передплатна ціна на 2015 рік
Для фізичних осіб:
40224 — 16 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 12 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).
Для підприємств і організацій:
60955 — 40 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 60000.

Друк:
ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15
www.mega-poligraf.kiev.ua

Зам. 46540

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

Сайт — www.golos.com.ua